

SPEKTRUM

Časopis zo života rímskokatolíckej farnosti Vítaz

ročník 17

Jún 2016

číslo 5

„Vezmite si a jedzte, toto je moje telo.“

Strašiak do maku

Raz jeden poľovník zranil stehlíkovi krídelko. Nejaký čas sa vtáča živilo tým, čo si našlo na zemi. Potom prišla strašná treskúca zima. Keď jedného hladného rána hľadal stehlík niečo pod zub, sadol si na strašiaka. Bol to veľmi úctivý strašiak, veľký priateľ strák, sojok, vrán a rozličných iných vtákov. Mal telo zo slamy, navlečené do starého slávnostného obleku, ako hlava mu slúžila veľká oranžová tekvica, zuby mal z kukurice, namiesto nosa mrkvu a dva orechy ako oči. „Ako žiješ, stehlíček?“ spýtal sa strašiak zdvorilo ako vždy. „Je to zlé,“ vzdychol si stehlík. „Mrznem a nemám sa kam schovať. O jedle ani nehovorím. Myslím, že sa nedožijem jari.“ „Neboj sa. Schovaj sa mi pod kabát. Čaká ťa tam suchá a teplá slama.“ A tak si stehlík našiel byť v slamenom srdci strašiaka. Ale čo s jedlom? Pre stehlíka bolo stále ťažšie nájsť si nejaké semienko alebo bobuľku. Jedného dňa, keď sa všetko triaslo pod mrazivým závojom osuhle, strašiak povedal nežne stehlíkovi: „Stehlíček, zjedz moje zuby, sú to najlepšie kukuričné zrnká.“ „Ale ty ostaneš bez úst.“ „Aspoň budem vyzeráť omnoho múdrejšie.“ Tak prišiel strašiak o ústa, ale bol rád, že jeho malý priateľ žije. A usmieval sa naňho orechovými očami. Po istom čase ponúkol stehlíkovi aj svoj nos z mrkvy. „Zjedz ho. Je bohatý na vitamíny. Len sa doňho pusti.“ Potom prišiel rad na orechy, ktoré mu slúžili ako oči. „Bude mi stačiť, keď mi budeš spievať,“ povzbudzoval ho. Nakoniec ponúkol stehlíkovi aj tekvicu, ktorú mal namiesto hlavy. Keď prišla jar, nebolo po strašiakovi ani stopy. Ale stehlík zimu prežil a vzlietol k belasému nebu.

„Pri večeri vzal Ježiš chlieb a dobrorečil, lámal ho a dával učeníkom, hovoriac: „Vezmite si a jedzte, toto je moje telo.“ (Mt 26, 26)

*z knihy B. Ferera: Kruhy na vode
prevzal d. o. Marek Hnat*

OBSAH**ÚVODNÍK**

Strach do maku 2

KATECHÉZA

Homília na 10. nedeľu, rok C 4

Boh je milosrdný na 100% 6

ROZHOVOR

Imrich Degro 8

NÁZORY A SVEDECTVÁ

Eucharistický sprievod 11

Don Bosco Tour 12

Zasvätenie sa Panne Márii 16

Púť po stopách svätých matiek 19

Láska matiek premieňa svet 20

SPEKTRUM MLADÝCH

Kto je Pánom tvojho srdca? 22

Skúškové obdobie 25

Ahoj deti! 26

Máš problém? (45. časť) 27

Trampoty v manželstve (103. časť) 28

Stalo sa, stane sa, Ohlášky 29

Prehľad bohoslužieb 30

SNÍMKY

Titulka: M. Magda

Vnúťorná predná: M. Magda

Vnúťorná zadná: E. Jenča,
M. Magda

Vonkajšia zadná: M. Magda

SPEKTRUM**Vydáva:**Rímskokatolícky farský úrad
vo Vífaze pre vnútornú potrebu**Za vydanie zodpovedá:**

d. o. Marek Hnat so spoločenstvom redakcie

Jazyková úprava: Anna Blizmanová**Grafika:** Martin Magda sr.**Redakčný tím:** d. o. Ján Biroš, Martina
Gondová, Tomáš Magda ml., Lenka Novotná,
Blážej Vaščák**Kontakty:** Tel.: 051/79 16 235; 79 16 116www.farnostvitaz.rimkat.ske-mail: vitaz@rimkat.sk,spektrum@rimkat.sk

číslo účtu: 5037445647/0900

Redakcia si vyhradzuje právo úpravy textov.

repro: Spektrum

Odprosujúca modlitba na prvú nedeľu v mesiaci

Božské Srdce Ježišovo, v najhlbšej poníženosti padáme na kolena pred Tebou a obetujeme Ti svoju poklonu a oslavu, ako i všetku poklonu, chválu i oslavu, ktorú Ti vzdáva nepoškvrnené Srdce Panny Márie, vzor anjelov a všetkých svätých, ako aj celá svätá Cirkev.

Prosíme, aby Ťa tak chválili a oslavovali i všetky ostatné Tvoje stvorenia.

Ďakujeme Ti za všetky dobrodenia prírody, aj nadprirodzených darov.

HOMÍLIA

na 10. nedeľu cez rok C

Ponúkame vám pre duchovné obohatenie sa homílie nášho rodáka, kňaza Mgr. Jána Biroša.

Keď ich duchovný otec doniesol do redakcie, veľmi som sa potešil, lebo nám do nášho duchovného života pribudne aj jeho dlhoročný pohľad na našu vieru cez vysluhovanie sv. omší, zložených z bohoslužby slova a bohoslužby obety.

Láska je silnejšia ako smrť

O chvíľu budeme v čítaní zo svätého evanjelia počuť o smrti a vzkriesení. Zomrieť musíme všetci, smrť je bolestná, avšak najstrašnejšia je smrť duše, večné odlúčenie od Božej lásky. Zamyslime sa nad sebou, aby sme poznali, či sme sa dobrovoľne neodlúčili od tejto Božej lásky ťažkým hriechom.

Milí veriaci, vzkriesenie naimského mládencu nás pobáda uvažovať nad zmyslom života. Predstavme si výjav, ktorý sa odohral vtedy dávno pri meste Naim. Vidíme ísť proti sebe dva sprievody. Jeden ide pomaly. Je pochmúrny a smutný ako všetky pohrebné sprievody všetkých čias. Za nosidlami ide žena, ktorá pred časom stratila manžela. Teraz je jej bolesť ešte páľčivejšia. Sprewádza k hrobu svojho jediného syna. Tento zástup ide v znamení smrti.

Krok za krokom sa približuje iný zástup. Sväté písmo výslovne hovorí: ...„veľký zástup učeníkov a apoštolov...“, ktorí sprevádzajú Ježiša, toho Ježiša, ktorý o sebe prehlásil, že je život sám. Čo sa stane, keď sa na jednej ceste stretne smrť so životom? K akému dôjde výboju, keď sa k sebe priblížia dva protikladné póly, a to moc smrti a sila života? Tento výboj prebehol neokázalo a pokojne. Evanjelium ho opisuje jednoduchy-

mi slovami, ako Pán Ježiš súcítne pristúpil k matke a povedal jej jediné slovo: „Neplač!“ A jej mŕtvemu chlapcovi povedal len o niekoľko slov viac: „Mládenec, hovorím ti, vstaň!“ V tej chvíli život zvíťazil nad smrťou. Čím väčšia bola bolesť matky, tým silnejšia je radosť, s ktorou znova objíma živého syna.

Táto príhoda je predobrazom ďaleko závažnejšej udalosti. Predstavme si sprievod, ktorý ide ticho z kalvárskeho popravniska ku hrobu v skale. I tam ponosú mŕtvolu mladého muža, sňatého z kríža, zmučeného a prebodnutého. I tam pôjde Matka bolestná, ktorá z tohto kalicha musedla piť horkosť každej minúty z oných

prežila radosť zo Syna znova živého, ktorý precítil zo smrti, aby žil a vládol naveky. A za všetko, čo s ním musela pretrpieť, jej pripravil primerane veľkú odmenu. Stane sa Matkou a kráľovnou jeho cirkvi a už nič ju neoddelí od jej Syna v sláve.

A je tu ešte jedna aplikácia dnešného príbehu z evanjelia. Dá sa nazvať našim vlastným pohrebom. Pokiaľ človek stojí ešte ako dieťa nad hrobom svojej babičky, alebo dedka, smrť sa ho ešte netýka a nie je schopný ju pochopiť. Omnoho silnejšie sú chvíle, kedy sa dospelý človek lúči s rodičmi. A ako ten čas letí, pozoruje, že začínajú odchádzať jeho vrstovníci a priatelia a stále nalie-

Pán Ježiš súcítne pristúpil k matke a povedal jej jediné slovo: „Neplač!“ A jej mŕtvemu chlapcovi povedal len o niekoľko slov viac: „Mládenec, hovorím ti, vstaň!“ V tej chvíli život zvíťazil nad smrťou.

havejšie sa hlási otázka: Kedy príde rad na mňa? A mnohí z tých starších by mohli dosvedčiť, ako s pribúdajúcim vekom je pohľad do otvoreného hrobu pri rôznych pohreboch stále niečím aktuálnejším a nevyhnutnejším. Vieme, že nieto kam utiecť a ak plačeme na pohreboch, tak plačeme nielen nad mŕtvymi, ale i sami nad vlastným údedom a osudom, že aj my musíme ísť touto cestou a prejsť bránou smrti. Je tu však niekto, kto aj nám hovorí: „Neplač!“ a pomáha nám objaviť odpoveď plnú nádeje.

Nezabudnime na tieto dva zástupy, ktoré sa pri meste Naim stretli. Záleží len na tom, v ktorom z nich budeš ty. O neveriacich ľudoch

troch hodín, kedy jej syn umieral. Tiež i jej srdce prebodol meč bolesti. Máme právo si myslieť, že Pán Ježiš vo svojej vševládúcnosti i toto jasne videl a pri pohľade na naimskú vdovu sa v jeho srdci dialo omnoho viac, ako to my ľudia môžeme pochopiť a než to mohol zachytiť evanjelista Lukáš. Ježiš videl ako bude jeho Matka, keď ho s hŕstkou priateľov pôjde pochovávať.

My však vieme, že Pán Ježiš sa postaral aj o svoju Matku. I ona

Ilustračná snímka je zo súkromného archívu d.o. Jána Biroša
Na snímke sú d. o. Ján Biroš so svojou rodnou sestrou v blahej pamäti S. M. Bonitou.

hovorí žalm, že sú ako stádo, ktoré pasie smrť. Zarád sa preto už teraz do zástupu Ježišovho, do zástupu svätých tejto zeme. Dávam ti preto príklad jedného svätého, ktorého môžeme aj v dnešných časoch nasledovať. V týchto dňoch budú okrem iných miest aj v chráme svätého Martina v Bratislave vysvätení noví služobníci oltára, kde spočíva telo svätého Jána Almužníka, ktorý svoj život zamerlal na oslavu Boha a k službe svojim blížnym. V ľuďoch videl samého Ježiša Krista. Narodil sa na ostrove Cyprus. Bol zámožným laikom, ale postihla ho veľká rana života. Skoro mu zomrela manželka, avšak aj naďalej sa snažil byť pre svoje deti láskavým otcom. Po smrti manželky sa stal horlivým sociálnym a charitatívnym apoštolom. Založil mnoho dobročinných ústavov, kde našli chudáci a chorí dobrý útluk. Každý takýto ústav viedol sám a

vo svojej skromnosti a kresťanskej láske bol v nich posledným pracovníkom. Sociálne cítenie Jána bolo tak rozšírené po celom vtedajšom známom svete. Preto ho nazvali Jánom almužníkom. Chodieval aj na cisársky dvor do Carihradu a tak sa stalo, že keď v Alexandrii, veľkej východnej metropole, potrebovali súceho biskupa, sám cisár Heraklios odporúčal veriacim Jána almužníka. Ako alexandrijský patriarcha s celou svojou horlivosťou sa dal do práce. Predtým bol len laikom a napokon sa z neho stal biskup. Jeho charitatívna činnosť nepoznala hraníc. Založil ústav, na ktorý by bola pyšná aj terazšia spoločnosť, a to pôrodnicu pre chudobné matky. Koľko sociálneho citu a charitatívnej lásky bolo len v jednom tomto počine.

Zomrel roku 620 vo svojom rodisku na Cypre. Po bitke pri Moháči priniesli pozostatky svätého Jána

almužníka do Bratislavy, kde odpočívajú už vyše štyristo rokov. V osobnosti svätého Jána almužníka a jemu podobných svätých sa uskutočnilo to, čomu hovoríme v teológii mravná zaangažovanosť pre dobro celej spoločnosti, ako to aj v tejto modernej dobe od nás požaduje aj Druhý vatikánsky koncil. Keď pôjdeme svojím spôsobom v stopách svätého Jána almužníka, pôjdeme za Pánom Ježišom a neolutujeme.

Dovoľ mi Ježišu, ísť za Tebou. V tom veľkom zástupe učeníkov, ktorý vedieš za sebou cez hranice vekov, národov a zemí. Ak pôjdem s Tebou, potom pôjdem v znamení života. A keď sa stane, že niekde na tejto ceste stretnem svoju vlastnú smrť, budeš ty ty, kto ju odzbrojí, premôže a pohltí svojim nekonečným životom. Kiež budem v tej chvíli aj ja počuť z Tvojich úst: „Vstaň k životu večnému!“ Amen.

Mgr. Ján Biroš

Arcibiskup Stanislav Zvolenský

Boh je milosrdný na 100 %

Obeta a modlitba – korene stromu Božieho milosrdenstva. Taká bola téma už 12. rozhlasovej púte Rádia LUMEN do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove 7. mája tohto roku.

Očakávania pred púťou na strane organizátorov aj pútnikov boli veľké. Putovať do Lagiewnik v Krakove, kde sa s Božím milosrdenstvom stretávame doslova na každom kroku, je tento rok výnimočné. Prežiť aspoň deň v rámci mimoriadneho Svätého roka milosrdenstva v malopoľskej metropole má pre každého veriaceho veľký význam.

A tak o inom ako o milosrdenstve sa na púti hovoriť ani nedalo. Bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský, ktorý bol hlavným celebrantom svätej omše, priblížil pútnikom netradičný matematický pohľad na jedinečnú Božiu vlastnosť – milosrdenstvo. Podľa jeho slov, ak podnikateľ zaznamená jedno percentnú stratu, z ľudského hľadiska je to vec, ktorou sa už ďalej ani nezaobera. Z podobenstva o stratenej ovečke však vieme, že Boh nám cez Ježiša chce ukázať svoju stopercentnú snahu o milosrdenstvo. Neuspokoj sa s malými stratami, ako by to urobil človek. Počas celej púte sprevádzal pracovníkov a poslucháčov Rádia LUMEN aj rožňavský biskup Mons. Stanislav Stolárik.

Krátko po svätej omši sa pri slovenských pútnikoch pristavil krakovský arcibiskup, kardinál Stanislav Dziwisz. Vyjadril obdiv nad stále vzrastajúcim počtom slovenských pútnikov v Kra-

kove. Vo svojom príhovore si zaspomínal na prvé púte Rádia LUMEB, pri ktorých kapacitne postačovali vnútorné priestory baziliky. S pribúdajúcimi rokmi sa začali zaplňať aj voľné priestranstvá pod bazilikou. Dnes, podľa slov kardinála sa zdá, že už ani tieto miesta nebudú stačiť pre slovenských pútnikov. Kardinál zaujal hlavne druhou časťou svojho príhovoru. V nej sa prorocky zamerail na skutočnosť, že zjavenia, ktoré mala sestra Faustína sa konali v Lagiewnikách práve krátko pred druhou svetovou vojnou. A boli tiež varovaním pre ľudstvo pred tým, do čoho sa ženie. Otázkou podľa kardinála je to, či sa aj teraz neukazujú významné znamenia čias alebo konkrétne varovania pre Európu žijúcu bez Boha, keď je o milosrdenstvo v Cirkvi taký veľký záujem.

Hudobným hosťom na púti bola tvorivá skupina Poetica musica, ktorá sa v mnohých svojich piesňach venuje práve

milosrdenstvu. Svoje vystúpenie vyšperkovala niekoľkými novinkami, ktoré budú ešte len vydané na pripravovanom albume. Ďalším významným hosťom boli sestry z Rodiny Nepoškvrnenej, ktoré sú spojené s Rádiom Lumen najmä cez pútnický vlak chorých do francúzskych Lúrd. Poslucháči pri rádiách a pútnici v Krakove sa dozvedeli okrem iného aj to, ako sa dá zvládnuť spolu s chorými putovať až tak ďaleko.

Rozhlasový formát pútí Rádia Lumen, ktorý tento rok napísal už svoju 12. kapitolu, sa stáva inšpiráciou pre mnohé skupiny zo Slovenska i zahraničia v organizovaní pútí s podobným obsahom. Obzvlášť v Mimoriadnom svätom roku milosrdenstva sa do Krakova chystajú zo Slovenska farské púte, púte spoločenstiev či nespočetné individuálne skupiny veriacich. Na konci mája na toto miesto prídu na rozhlasovú púť napríklad aj pracovníci a poslucháči českého Rádia Proglas. Na záver ešte dodávame humorné slová krakovského kardinála Dziwisza o počte pútnikov v Krakove. Niekedy, tak ako sám uviedol, uvažuje nad tým, či sa Slováci nechystajú posunúť svoje štátne hranice až po Krakov. Narážal na neustále narastajúci počet slovenských pútnikov v Lagiewnikách. Podľa poľských odhadov ich tento rok prišlo až 25 000.

TK KBS informoval Ivo Novák

snímka: Martin Magda

12. rozhlasový pút rádia Lumen prišiel pozdraviť kardinál Stanisław Dziwisz, osobný sekretár Sv. Otca Jána Pavla II.

snímka: Martin Magda

Po slávnostnej sv. omši boli do slovenskej kaplnky prenesené relikvie blahoslavenej sestry Zdenky.

Rozhovor

Imrich Degro, exorcista v košickej arcidiecéze

PhDr. Imrich Degro, PhD. je kňazom Košickej arcidiecézy. Prednáša filozofiu na Teologickej fakulte Katolíckej univerzity v Ružomberku a zároveň pôsobí ako výpomocný duchovný vo farnosti Haniska. Taktiež sa angažuje v Katolíckej charismatickej obnove.

Bol slávnostným kazateľom na našom tohtoročnom odpuste sv. Jozefa, robotníka. Pri tejto príležitosti sme ho poprosili o rozhovor.

Sedím s duchovným otcom Imrichom Degrom, ktorý je výpomocným duchovným vo farnosti Haniska pri Košiciach. Chceme vás, duchovný otec, poprosiť, aby ste sa nám predstavili a povedali genézu vašej rodiny.

Som rodákom z Prešova, konkrétne zo Solivaru. Moji rodičia ešte žijú, akurát včera mali päťdesiate výročie sobáša, takže to bola nádherná slávnosť. Boli sme spolu celá rodina. Sme štyria súrodenci. Najstaršia je sestra, potom som ja a mám ešte dvoch mladších bratov. Jeden z nich je tiež kňazom, je salezián. To, že sme dvaja kňazi v rodine, je možno tradícia. Aj keď si to už nepamätám, aj naši praprapradkovia boli tiež dvaja bratia, kňazi. Máme teda v rodine koreň duchovna.

Solivar je vo všeobecnosti známy svojou históriou. Keď aj ja prechádzam cez Solivar a vidím tie staré budovy, cítim z nich silu,

snímka: Martin Magda

také duchovno. Na Solivare bola práca. Kde bola práca, bolo tam aj duchovno.

Prví predkovia našej rodiny prišli približne okolo roku 1750, keď bolo sťahovanie z Rakúsko-Uhorska. Prišli z nemecko-francúzskeho pohraničia. Tam niekde siahajú naše korene.

Povedzte nám o vašich školách.

Na Základnú školu som chodil v Solivare. Neuvažoval som o kňazstve hneď od malička. Najprv som chcel ísť na vojenskú leteckú školu. Mojm snom bolo lietať na lietadlách. Keďže otec je holubár a už vtedy mal nejaké kontakty v zahraničí a bola totalita, nechceli ma tam zobrať. Išiel som potom na

stavebnú priemyslovku v Prešove na Plzenskej ulici, odbor dopravné stavby. Po ukončení stavebnej priemyslovky som študoval na Vysokej škole stavebnej v Bratislave, odbor vodné hospodárstvo, vodné stavby. To som nedokončil. Padla totalita a tak som sa rozhodol, že pôjdem do seminára.

Kedy a kde vznikalo u vás povolanie?

Vznikalo to postupne. Povolanie prišlo, keď som bol na strednej škole. Mali sme mládežnícke spoločenstvo a vždy na Turíce sme mali stretnutia neďaleko Bardejova. Volalo sa to Bardejovská zábava. Tam sa vždy na víkend, na Turíce, stretla partia mladých

a zvyčajne zo soboty na nedeľu sme mali nočné adorácie. Na konci tejto adorácie, vždy nadranom, sme si ťahali citáty zo Svätého písma, ktoré boli napísané na lístkoch. Na konci adorácie sme sa modlili, aby sme si vytiahli to, čo nám chce Boh povedať. Ja som si dvakrát za sebou, rok po roku, vytiahol prvýkrát z Matúša: „*Podťe aj vy do mojej vinice*“ (Mt 20, 7) a druhýkrát „*Chod', predaj všetko, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi. Potom sa vráť a nasleduj ma*“ (Mt 19,17-21). Tam boli prvé impulzy, že ma Boh volá na inú cestu, nie do manželstva. Potom to vo mne ešte nejaký čas dozrievalo. Dozrelo to na vysokej škole, preto som ju zanechal a nedokončil. Robil som ešte pár mesiacov v Prešove na železnici. Keď sa v roku 1990 otvorili semináre, tak som v septembri nastúpil do seminára na Spišskú Kapitulu

za Košickú diecézu. Štúdium som úspešne ukončil a v roku 1995 som bol vysvätený. Primície som mal v Solivare vo farskom kostole. Moja prvá kaplánska bola v Prešove na sídlisku III. Vznikla tam nová farnosť Kráľovnej pokoja. Volali ma, že som „sám kaplán doma“. Bol som v podstate kaplánom v rodnom meste, aj keď je to iný dekanát, iná farnosť. Tam som začínal s terajším pánom biskupom Stolárikom. Po dvoch rokoch ma zavolali do kňazského seminára a na teologickú fakultu, vtedy to bol inštitút, aby som tam bol predstaveným v seminári. Začal som učiť a zároveň som začal študovať v Lubline filozofiu. V seminári som bol prefektom a na fakulte odborným asistentom. Teraz som tiež odborným asistentom a zároveň vedúcim katedry filozofie a histórie. V seminári už nie som. Ako sme už hovorili, teraz som výpo-

mocným duchovným v Haniske pri Košiciach.

Ste prvou generáciou kňazov po revolúcii. Vnímam ju ako veľmi silnú skupinu. Vy, duchovní otcovia Salanci, Pavol Hudák, ale aj iní. Vnímam to tak, že naše kresťanské duchovné prostredie držíte veľmi silno. Je to také „saleziánske“. Vnímam tak aj duchovného otca Juraja Riška, ktorý bol tu vo Vítaze prvým duchovným otcom.

Raz som tu vo Vítaze za Juraja bol, lebo sme spolužiaci. Bolo to na Veľkú noc. Presný rok si už nepamätám, ale bolo to v období 1997 – 2007, keď som bol predstaveným v seminári.

Tešíme sa vášmu naozaj silnému ročníku. Predbehol vás niekto?

Aj rok, alebo dva roky po nás bol taký silný ročník. Za Košice nás bolo 20. Jeden nebol vysvätený. Bol diakonom, potom bol suspendovaný.

Ilustračná snímka: Martin Magda

Prezradíte našim čitateľom vašu odbornosť?

Ak myslíte na to, čo učím, tak je to filozofia.

Áno, ale ešte máte jednu funkciu.

Som exorcistom v košickej arcidiecéze, teda vykonávam službu exorcizmu.

Priznám sa, že práve mám rozčítanú knihu Posledný exorcista. Jej autorom je exorcista páter Gabriel Amorth.

Gabriel Amorth je najznámejší exorcista. Založil Medzinárodnú asociáciu exorcistov v Taliansku. Dnes má táto asociácia cez 400 členov exorcistov z celého sveta. Najviac exorcistov je v Taliansku, v Mexiku a v Poľsku. U nás na Slovensku má okrem Rožňavy exorcistu každá diecéza. V Rožňave zatiaľ nie je, ale je len otázkou času a aj tam bude. Je to náročná služba, vyžaduje si hlavne veľa času, lebo to nie je len o jednom stretnutí, že niekto príde, sadneme si na pár minút a všetko sa vyrieši. Je pravdou, že 80 % prípadov je psychika. Tých ľudí potom odporúčam skôr k psychológom alebo k psychiatrom. Ak s niekým treba urobiť sedenie, mám vyhradené 1,5 až 2 hodiny na jednu osobu. Je to rozhovor, modlitba a rozlišujeme. Prvé sedenia sú skôr o takom rozlišovaní, či je to skutočne duchovné, či psychické, alebo nejaké nevyrovnané emócie. Niekedy sú stretnutia opakované. Mám prípady, s ktorými sa stretávam pravidelne v dvoj, trojtýždňových intervaloch aj niekoľko rokov. Sú to ťažké, vážne prípady.

Priznám sa, že už mám nejaký rok prežitý, ale niekedy sa exorcizmus tak často nespomínal ako sa spomína teraz. Čím to je? Je to našim žitím, konzumizmom, alebo otváraním sa zlu? Ako to

vidíte vy?

Niekedy toho zla toľko nebolo. Bola totalita, komunizmus a predsa, aj keď sme boli uzatvorení, zároveň sme boli chránení od mnohých, mnohých vecí. Dnes tým, že máme prístup k internetu, máme prístup aj k satanizmu a iným okultným veciam, ktoré sa tu tlačia. Ľudia za tým idú, lebo tá bežná viera, že prídem v nedeľu do kostola, to sa im zdá možno nezázrivné a tak hľadajú nejaké alternatívy, niečo iné. Ľudia sa do toho veľmi „namočia“ a potom je to zlé.

Čítam spomínanú knihu a musím povedať, že my ľudia si málo uvedomujeme, že zlý duch naozaj pôsobí a ak si to človek troška nenaštuduje, tak ani nevie, kde všade s ním môže prísť do styku.

Naozaj, každý jeden z nás zažívame riadne, bežné pôsobenie zlého ducha. Sú to pokušenia. Vieme, že aj Pán Ježiš bol pokúšaný na púšti. Nikto od toho nie je uchránený. Potom sú mimoriadne, vážne prípady. Hovorí sa tomu démonický útlak, že ten zlý prichádza zvonku. Pôsobí na našu psychiku, na naše zmysly, vidíme rôzne čudné obrazy, máme halucinácie, nočné mory. Bráni nám to, aby sme sa modlili a prežívali duchovný život. Potom môže prísť aj k tomu najhoršiemu, k posadnutiu. To znamená, že ten zlý v nás prebýva a zvnútra na nás pôsobí. Sú to ťažké, ale aj ojedinelé prípady. Najčastejšie sa stretávam s útlakom, že ten zlý ešte v človeku neprebýva. Aby došlo k posadnutiu, musí to prejsť stupňami, etapami. Nepríde to zo dňa na deň. Človek sa postupne otvára až nakoniec dá tomu zlému súhlas. **Stretávate sa v tejto službe s tým, že prídu za vami aj kňazi?**

Kňazi za mnou prídu, ale nie pre-

to, žeby boli posadnutí, alebo žeby boli utláčaní zlým duchom. Niekedy prídu, keď majú nejakú krízu, alebo prežívajú silné pokušenia v rôznych oblastiach. Prídu aj vtedy, keď sa potrebujú poradiť, keď majú vo farnosti nejaké prípady. Radia sa, čo by mohli robiť a podobne.

U pátra Amortha sa hovorí o niekoľkých desiatkoch vykonaných exorcizmov. Robíte si aj vy nejakú evidenciu?

Áno, robím si evidenciu, také štatistiky. Môžem povedať, že za týždeň mám 6 - 8 ľudí, ktorí prídu za mnou.

Je to naozaj dosť. Z čoho čerpá silu a energiu exorcista?

Som tiež členom Medzinárodnej asociácie exorcistov. Máme pravidelné stretnutia, na ktoré sa snažím chodiť. Máme tiež národné stretnutia v menších skupinách, alebo stretnutia z krajín tu okolo nás. Pravidelne vychádza obežník v rámci našej asociácie, kde sú rôzne formačné a duchovné články. Takže čerpám aj z toho. A, samozrejme, osobná modlitba, Božie slovo, duchovné cvičenia, duchovné obnovy. Mám aj spoločenstvo, skupinu laikov, ktorí mi pomáhajú a modlia sa za mňa. Mám v nich oporu a naozaj mi to v tejto službe účinne pomáha.

Aký duchovný odkaz na záver by ste chceli odovzdať našim veriacim?

Mne sa veľmi páči a prirástol mi k srdcu Filip Neri. Jeho heslo bolo: „Buďte dobrí, ak môžete.“ Myslím si, že je to odkaz pre každého jedného z nás – keď môžem, aby som robil dobro všade tam, kde som. Taktiež, aby som zabránil zlu, ak môžem.

Ďakujem pekne za rozhovor.

pripravili: Mgr. M. Čechová a M. Magda

Eucharistický sprievod na sviatok Božieho Tela v Košiciach

Homília Mons. Bernarda Bobera, arcibiskupa - metropolitu

Košice, katedrála 29. mája 2016

Milí bratia kňazi, diakoni, rehoľníci a rehoľnice, drahí bratia a sestry v Kristovi!

Práve dočítané texty Svätého písma nám naznačujú, že pri slávení sviatku Božieho tela stojíme pred tajomstvom úzkeho spojenia Boha s nami, smrteľnými ľuďmi. Toto najvnútornejšie spojenie má meno: Ježiš Kristus. On je Božím Synom, ktorý zostáva s nami, medzi nami a v nás, tak ako nám to prisľúbil.

Eucharistiu – Kristovu obeť lásky na kríži – slávime a sprítomňujeme pri každej svätej omši. Pri jednom stole sa krmíme chlebom, ktorý sa stal Kristovým telom a z kalicha pijeme nápoj premenený na Kristovu krv. Tak úzko sa zjednocujeme s Ježišom, ktorý je živý a celý prítomný v chlebe i v kalichu. Tieto dva spôsoby sýtia naše telo, ale hlavne, naplňajú naše vnútro – dušu, srdce i svedomie!

Kristus sa nám stal pokrmom i nápojom. Je našou životodarnou miazgou a silou. Chce zostať v nás! Boh nám cez neho dáva vnútornú silu, nasmerovanie a zmysel nášho života. On sa nám ponúka, aby sme sa ním živili. Aby sme naplnili naše myšlienky, hodnoty, postoje i skutky jeho Slovom a jeho prítomnosťou. Tak blízko chce byť pri nás a tak hlboko chce zostať v nás, aby sme aj my boli zakorenení v ňom.

Keď takto prijímame Boha v Eucharistii, spájame sa s ním, ale tiež sa zjednocuje i navzájom v jednej viere. Boží pokrm z nás vytvára jedno spoločenstvo, jednu rodinu. Vďaka sile Eucharistie tvoríme akoby jednu rodinu – jedno telo – Cirkev – mystické Ježišovo telo na celom svete. Spoločne sa preto povzbudzujeme a stávajme sa lepšími, podobnými tomu, koho prijímame! Kristus nás prosí a vyzýva, aby sme svojím životom svedčili o účinnosti tohto pokrmu a aby sme ho ponúkali aj tým, ktorí ešte váhajú, alebo neveria. Pri dnešnom čítaní evanjelia sme jasne počuli jeho výzvu: „Vy im dajte jesť!“ (Lk 9, 11b-17). Naozaj, kto úprimne prijal Ježiša, ten sa nesmie ani ostýchať, ani hanbiť, ale má ho ponúknuť ďalej, ohlasovať a šíriť vieru v Eucharistiu. Cirkev žije z Eucharistie!

Tak veľmi si vážime a ctíme tento pokrm Lásky, že ho po každej svätej omši v hlboké viere uchovávame vo svätostánku. Tu kľáčime na kolenách a v tichu adorácie sa často prichádzame pokloniť i poďakovať nášmu Bohu. Kľáčime tu pred Pánom, ktorý sa prvý znížil k nám a to až tak, že sa stal jedným z nás. Kľáčime pred Láskou, ktorá je obetavá a čistá a má silu meniť nás. Adorácia Eucharistie nás uschopňuje prehodnotiť a zmeniť svoj život k lepšiemu, pomáha nám ešte viac veriť a dôverovať Bohu. Učí nás ďakovať i prosiť.

Silné svedectvo tejto viery vydali štyri rehoľné sestry z Kongregácie misionárov lásky Matky Terezy v Jemene, zabití kvôli láske ku Kristovi v marci tohto roku. V komunite mali kňaza len sporadicky. Raz za čas prišiel, aby im odslúžil svätú omšu. Keď dlhší čas nemohol prísť, samozrejme že sa stalo, že pri každodennom prijímaní pri bohoslužbe slova, sa im Eucharistia rýchlo minula. A vtedy, keď im už zostala iba jedna jediná hostia v bohostánku, prejavili ohromnú vieru a úctu k Ježišovi pod spôsobom chleba. Celé týždne adorovali Ježiša v jednej malej hostii. A jedine z tejto adorácie získavali silu i odvahu zostať na mieste aj napriek hrozbe prenasledovania či zabitia. Vedeli, že mať Krista v Eucharistii pri sebe je veľká vec a veľká sila. Toto bol ich najväčší poklad!

Drahí bratia a sestry, aj my chceme dnes vyjadriť Ježišovi vďačnosť za to, že zostáva s nami, medzi nami a v nás. To je dôvod, prečo jeho eucharistické Telo nesieme ulicami nášho mesta a ukazujeme ho celému svetu ako najväčší poklad – dôvod a príčinu našej viery. Nech je to úprimný a nebojácný prejav našej odovzdanosti Bohu. Zanesme Ježiša cez náš dobrý život aj tam, kam sa nemôže dostať pod spôsobom chleba.

Denne dokazujeme svoju vieru v jeho živú prítomnosť týmto trojakým spôsobom, o ktorom sme dnes uvažovali: častým prijímaním pri svätej omši, adoráciou, ale aj odvážnym svedectvom! Amen.

Don Bosco Tour 2015

Šimon Škvarko, syn Márie rodenej Jenčovej, vnuk Imricha Jenču. Stretol som ho pri minuloročnej 11. púti Rádia Lumen do Krakova v spoločenstve cyklistov Don Bosco tour Slovakia team z farnosti Ludrová. Prezradil mi, že aj on bude členom skupiny cyklistov, ktorí budú putovať do večného mesta Rím. Poprosil som ho najprv o rozhovor, ale na koniec sme sa dohodli, že svoje zážitky opíše v článku pre náš Spektrum. Prezradíme, že medzitým už úspešne zmaturoval a podarilo sa mu napísať aj tento krásny príspevok. K úspešnej maturite mu zo srdca blahoželáme.

Tento rok to bol už 20 ročník Don Bosco Tour, ale pre mňa to bolo prvýkrát. Keď som mesiac pred tým dostal do ruky plagát s rozpisom kilometrov a zbadal som, koľko musím prejsť, tak som sa začínal báť, či to vôbec zvládnem. Čakalo nás 13 etáp, z ktorých väčšina mala viac ako 150 km. Z východu nás išla partia 7 cyklistov, ktorí sme boli v jednom tíme Cykloklub IRIS a k tímu Don Bosco sme sa pripojili, aby sme vytvorili jedno veľké spoločenstvo.

Heslom tohtoročnej Don Bosco Tour bolo Dokončiť nedokončené a to preto, lebo už v roku 2010 sa 25- členný pelotón vybral do Ríma na pút miništrantov, ale do

Ríma nedošli. Medzi Benátkami a Ravenou sa jeden z chlapcov Kamil utopil počas kúpania. Všetci sa teda vrátili domov a nevedeli, či do Ríma ešte niekedy vôbec pôjdu. Ale reakcie chlapcov, rodičov a hlavne Kamilových rodičov boli, aby sa táto túra dokončila aj za Kamila. V čase, kedy bolo 5. výročie Kamilovej smrti, sme sa 4. augusta 2015 zišli všetci v Ludrovej na fare. Bolo nás spolu 26. V stredu sme si dali zahrievacie kolo okolo Liptovskej Mary a pomaly sme sa lúčili s prostredím nám dobre známym. Ešte v ten deň večer sme pobalili posledné veci, naskladali ich do áut a išli sme spať.

V stredu 5. 8. ráno sme začali

svätou omšou a po dobalení posledných vecí sme vyrazili na prvú etapu do Nitry. Pelotón sprevádzali 2 autá - jedno osobné, kde sme mali servis, náhradné kolesá, keksíky, vodu a druhé auto, v ktorom sme mali naše veci, kuchyňu, potraviny a mrazničku, kde boli pripravené hotové jedlá. Prvá etapa z Ludrovej do Nitry merala 182 km. Po odjazdení polovice sme zastali v obci Oslany, kde sme mali zasluženú obednú prestávku. Tí, ktorí mali službu, nám pripravili jedlo a oddychovali sme. Poobede sme opäť vyrazili na cestu a večer sme došli do Kňazského seminára v Nitre. Tam sme sa navečerali a ako každý záver dňa sme završili spoločnou modlitbou a aktivitou „Páčilo sa“. Každý mal povedať niečo, čo sa mu dnes páčilo, alebo čo zaujímavé si všimol.

Ráno sme ako vždy začali svätou omšou a vyrazili na druhú etapu do rakúskeho mesta Unterwaltersdorf. Druhá etapa merala 173 km a bola výnimočná v tom, že sme

snímku dodal: Šimon Škvarko

Na snímke cyklisti sa pripravujú na stúpanie do kopca (1300 m.n.m).

snímku dodal: Šimon Skvarňo

Na snímke cyklisti oddychujú pod diaľničným mostom pri obedňajšej prestávke v Alpách.

prešli cez hranice a opustili Slovensko. Počas obednej prestávky sme sa zastavili v Bratislave na Zlatých pieskoch, kde sme sa mohli trochu ochladiť vo vode. Keďže teplomer v aute ukazoval teplotu okolo 39 stupňov, prišlo to vhod. Po chutnom obede sme pokračovali ďalej smerom k hraniciam s Rakúskom. Keďže sme v Európskej únii a colnice už neexistujú, to, že sme v inej krajine, sme spoznali podľa zmeny prostredia krajiny. Sú tam iné domy, iná kvalita ciest a iné je správanie šoférov. V našom tíme IRIS sme sa dohodli, že mám vyprovokovať únik, aby sa za mňa niekto chytil, aby som ho trochu unavil a oni budú šprintovať do cieľa, aby vyhrali. Asi 2 km pred cieľovým mestom som vyprovokoval únik a chytili sa za mnou viacerí dobrí jazdci z Don Bosco. Ale po chvíli som začal spomaľovať, moji kolegovia vybehli dopredu a šprintovali. Táto taktika sa nám po-

darila - vyhral náš najlepší jazdec, duchovný otec Jozef Mrúz. V meste Unterwaltersdorf sme spali vo veľkom saleziánskom gymnáziu, ktoré bolo veľmi moderné a nádherné.

Na druhý deň nás čakala horaná etapa do mesta Graz. Začali sme omšou a vydali sa v ústrety kopcom. Táto etapa z Unterwaltersdorfu do Grazu merala 170 km. Stúpanie nebolo až také veľké, ale strašne dlhé. Po tejto náročnej etape sme došli do druhého najväčšieho mesta v Rakúsku Graz. Keď sme prišli do saleziánskeho centra, prekvapilo nás, že nás tam nikto nečakal a museli sme čakať na vrátnika. Osprchovali sme sa a trochu sme vyrazili do centra spoznávať toto mesto. Po večeri sme sa pomodlili a išli sme spať. Ráno sme mali na raňajky našu obľúbenú kašku s grankom a odišli sme smerom do dedinky St. Primus. Etapa merala 182 km a bola jednou z najdlhších etáp. Prechá-

dzali sme znovu cez hranice, ale tentoraz cez slovinské. Slovinsko je síce pekná krajina, ale cesty sú katastrofálne. Obed sme si vychutnali na brehu rieky Drava, v ktorej sme sa aj kúpali. Najzaujímavejšou časťou tejto prestávky bol odborný výklad o chove včiel, ktorú nám počas oddychu predniesol Matúš zo Šurian. Potom sme sa opäť vrátili do Rakúska, konkrétne do dedinky St. Primus. Alpy boli už na dosah.

Zajtra ráno sme sa vydali na najdlhšiu, ale zároveň najkrajšiu etapu. Merala 197 km. Vyštartovali sme skoro ráno a išli sme smerom k Alpám. Cestou sme si všímali krásne malé alpské dedinky, ktorých bolo neúrekom. Po dlhých rovinkách sme sa dostali do mestečka Arnoldstein, kde sme prekročili našu poslednú hranicu, taliansku hranicu. Zrazu sme sa ocitli v samom srdci Álp. Spustili sme sa krásnym 50 kilometrovým zjazdom dole Alpami. Medzitým

Na snímke cyklisti Don Bosco tour na Námestí sv. Petra v Ríme.

sme si spravili obednú prestávku pri krásnej priezračnej alpskej rieke. Z Álp sme sa presunuli do mestečka Udine, kde sme spali vo veľkom saleziánskom školskom komplexe.

Na druhý deň sme ako každý deň začali sv. omšou a vydali sa na cestu. Táto etapa bola jedná z krátkych a merala iba 115 km. Začali sme v mestečku Udine a skončili v obci Mogliano Veneto, ktorá bola blízko Benátok. Počas cesty sme si ani neplánovali urobiť prestávku, ale horúčava, pekné počasie a nebojím sa povedať, že aj Božia prozreteľnosť nás prinútila urobiť si prestávku pri rieke Piava. Diali sa tu nezvyčajné veci. Kúpali sme sa v rieke, ktorá bola plytká, no miestami boli hlboké diery. Sedeli sme na brehu, keď tu zrazu dvaja malí chlapci začali kričať z vody na svojho otca. Ale otec, ktorý im išiel pomôcť, sa začal topiť tiež. Dvaja naši cyklisti Jakub a Patrik k nim rýchlo priplávali a všetkých zachránili. Deti a ich rodičia nešetrili vďakou. Potom sme sa naobedo-

vali a pokračovali v ceste. V obci Mogliano Veneto sme mali ubytovanie v obrovskom saleziánskom stredisku s POSTELAMI a KLIMATIZÁCIOU. To naznačovalo, že nám začína deň voľna. Tento deň sme nebicyklovali, ale využili sme ho na zregenerovanie sa, servis a hlavne sme navštívili Benátky.

Po úžasnom dni voľna a po prvých 1 000 kilometroch sme pokračovali na našej púti ďalej do mesta Ravena. Etapa merala 163 km. Táto etapa bola poznačená nešťastím, ktoré sa stalo pred 5 rokmi. Práve v polovici tejto etapy sa utopil už spomenutý Kamil. Navštívili sme miesto, kde sa to stalo a na chlapcov, ktorí to vtedy prežili na vlastnej koži, bolo vidieť veľký žiaľ. Poobede sme pokračovali do mesta Ravena. V Ravene sme sa snažili nájsť nejaký supermarket ale ani jeden obyvateľ mesta, ktorého sme stretli, nevedel po anglicky. Spali sme opäť v saleziánskom komplexe.

Ráno sme sa vybrali smerom do mesta Ancona. Cesta merala

165 km. Mesto Ancona bolo veľmi zvláštne, pretože je to pobrežné mesto a stretali sme veľa utečencov, o ktorých sa teraz veľa hovorí. Boli tam rôzne exotické obchody ako moslimský, čínsky alebo americký. V noci som spal vonku, lebo bolo extrémne horúco. Ďalej nasledovala najkratšia etapa do dedinky Civitanova Marche, ktorá merala iba 50 km. Cestou sme sa zastavili na jednom nádhernom mieste v dedinke Loreto. Možno vám už názov pežrádza, prečo je táto dedinka výnimočná. V tejto dedinke vznikli Loretánske litánie. Navštívili sme krásnu baziliku a takisto podľa legendy prenesený dom, v ktorom vyrastal Ježiš spolu s Máriou a Jozefom. Bolo to nádherné.

Na druhý deň sme sa vydali na našu predposlednú etapu do mesta L'Aquila, ktoré od nás bolo vzdialené 182 km. Počas cesty sme museli vystúpať z 0 na 1 300 m.n.m. Bolo to veľmi namáhavé, ale ten výhľad z kopca bol na nezaplatenie. Zjazdom dole sme sa dostali do mesta L'Aquila. Hneď

pri vstupe do mesta sme si všimli veľa žeriov, zničené budovy a opustené uličky. Miestny kňaz, ktorý nás už čakal, nám vysvetlil, že mesto zažilo zemetrasenie a celé bolo zničené. Keďže tam ešte nebol poriadny vodovod a elektrina, museli sme sa osprchovať v ľadovej vode.

Ráno sme sa rozlúčili a začali sme našu poslednú etapu priamo do Ríma. Po prvých kilometroch nás zastihol dážď, ktorý sme po 12 dňoch extrémnych horúčav vôbec nečakali. Radosť z toho, že už sme skoro tam, nás nabíjala energiou a chceli sme tam prísť čo najskôr. Do Ríma sme vchádzali krásnou alejou, na ktorej konci

bola tak dlho očakávaná tabuľka s nápisom ROMA. Všetci sme s hrdosťou vykriekli a navzájom si gratulovali. Ubytovali sme sa v kláštore Kongregácie Jesu v Ríme, kde nás s večerou čakali sestričky. Táto etapa merala 145 km. Po ubytovaní sme sa s bicyklami vybrali uličkami Ríma priamo na námestie sv. Petra, kde sme si spravili fotky. Bol to úžasný pocit, že som niečo také s Božou pomocou dokázal. Večer sa k nám pripojili aj niektorí rodičia, ktorí prišli lietadlom a autobusom. Nasledujúce 3 dni sme využili na spoznávanie pamiatok Ríma, návštevu kardinála Tomka a vatikánskeho rádia. S pápežom Františkom sme sa stretli na au-

diencií v Aule Pavla VI., na ktorú nás pozval. Marek a jeho rodičia boli vybratí, aby sa s pápežom porozprávali a podali mu ruku. Bolo to fantastické.

Na Slovensko sme sa vrátili autobusom, cestou sme sa zastavili pri mori. Celkovo sme prešli 2 004 km s priemernou rýchlosťou 29,6 km/h. Ďakujem Pánu Bohu, všetkým cyklistom, ľuďom, ktorí sa za mňa modlili a mysleli na mňa a hlavne mojim rodičom, ktorí mi umožnili túto cestu do večného mesta Rím.

Šimon Škvarko, Jarovnice

snímku dodal: Šimon Škvarko

Na snímke Šimon Škvarko na Námestí sv. Petra v Ríme.

Ivan Špánik, farár v Žiline-Závodí

Zasvätenie sa Panne Márii vo svetle Fatimského posolstva

V prešovskej konkatedrále bola akcia Fatimské zjavenia, znamenia časov

Prešov 27. februára 2016

Posolstvá, ktoré si pred sto rokmi vypočuli tri malé deti vo Fatime, zaznievali opäť v Prešove. V konkatedrále sv. Mikuláša sa konala v uplynulých dňoch akcia "Fatimské zjavenia, znamenia časov". Hlavný program tvorila séria piatich prednášok. V sérii prednášok bola veriacim predstavená história, význam a teologické aspekty týchto zjavení.

„Zasvätiť sa Panne Márii znamená odovzdať jej svoj život a prijať ju do najnútornejšieho priestoru svojho bytia. Nasledujeme príklad aj učeníka Jána, ktorý pod krížom prijal Pannu Máriu do svojho života, prijal ju k sebe, ale v tej pôvodine je to tak vyjadrené, že ju prijal až tak do seba, do svojej duše, do svojho srdca," hovorí o potrebe zasvätenia sa Panne Márii Ivan Špánik, jeden z prednášajúcich. Fatimské zjavenia, ktoré sa začali pred sto rokmi, sú veľkým povzbudením pre celú cirkev a tí, ktorí im načúvajú, obohacujú svoj duchovný život. Potvrdil to vo svojej prednáške aj otec Jozef Mareta, exorcista Prešovskej eparchie. „Od počiatku sveta až po dnes môžeme ako deti vnímať hlas mamy a mama varuje. Fatimské zjavenia sú trikrát takým varovaním, že pozor, je tu peklo, pozor, budúcnosť, ktorú tvoria ľudia a pozor, čo sa bude diať v Cirkvi. Takže dobrá mama nás chce pozvať k tomu, aby sme si dávali pozor na našej ceste životom," povedal Mareta.

Podujatie Fatimské zjavenia, znamenia časov bolo zakončené svätou omšou, ktorú celebraval otec Marián Kuffa, predstavený Inštitútu Krista Veľkého v Žakovciach.

Zdroj: Rádio LUMEN

Vzhľadom k tomu, v akej situácii sa dnešný svet a samotná Európa nachádza, rozhodli sme sa uverejniť po častiach celú prednášku.

3. druh urážky proti jej Božskému materstvu

Pozrime sa teraz - BaS - na tretiu oblasť urážok spomínaných vo Fatime. Ide o urážky proti Márii ako Matke Božej, pri súčasnom nesúhlase uznať ju za Matku ľudského pokolenia.

Rád by som dal do pozornosti súvis medzi zjaveniami Panny Márie vo Fatime a Amsterdame, ktoré tiež patria medzi cirkvou schválené mariánske zjavenia.

Od konca druhej svetovej vojny sa Panna Mária zjavovala holandskej vizionárke Ide Peerdemanovej ako Matka všetkých národov. Božia matka ju naučila modlitbu, ktorou má vyprosovať nové Turíce a vyhlásenie piatej mariánskej dogmy o Spoluvykupiteľke, Prostrednici všetkých milostí a Orodovnici.

Ide o nasledovnú modlitbu. Ktorí

ju poznáte, môžete sa aj pripojiť: Pane Ježišu Kriste, Syn Otca, zošli teraz na zem svojho Ducha. Daj, nech Duch Svätý prebýva v srdciach všetkých národov, aby boli uchránené od skazy, nešťastia a vojny. Kiežby Matka všetkých národov, preblessená Panna Mária, bola našou Orodovnicou. Amen.“

Je to veľmi dôležitá modlitba, ktorou prosíme, aby nás naplnil Duch Svätý, ktorý počal v lone Márie Kristovo telo. Prosíme teda, aby nás naplnila láska Ducha Svätého k Márii, lebo táto láska excelentne dáva žiť Kristovi v nás.

Touto modlitbou zvolávame Božie milosrdenstvo a pokoj Ducha Svätého na zem a zároveň prosíme Boha o piatu mariánsku dogmu resp. trojdogmu, ktorá je zavinutá v slovách poslednej vety modlitby. Vo výraze Matka všetkých národov je ukrytá zvest o tej, ktorá je neroz-

lučne spätá s Kristom pri vykúpení všetkých národov. Mária odporúča modliť sa túto modlitbu pred krížom, aby sme kontemplovali jednotu Ježiša a Márie v diele vykúpenia, ktoré sa odohralo na kríži.

Výraz „Ktorá bola kedysi Máriou“ bol na pokyn Kongregácie pre náuku viery nahradený výrazom preblessená Panna Mária. V tom pôvodnom výraze badáme pozvanie spoznať Máriu, že ona okrem toho, že bola kedysi známou na zemi iba ako Mária, Ježišova Matka, je už v tajomstve Cirkvi aj Prostrednicou všetkých milostí.

Ona porodila Ježiša, v ktorom máme všetky milosti a mimo ktorého nemáme žiadnu milosť a tiež Orodovnicou, čo je v modlitbe aj výslovne spomenuté.

Čiže v zmysle fatimských zjavení odčisťovať urážky kvôli neuznaniu Márie ako Matky ľudského pokolenia koniec-koncov znamená

ilustračná snímka: Martin Magda

odčíňovať urážky spôsobené nesúhlasom tých, ktorí ju nechcú prijať ako Matku všetkých národov, ktorá si želá byť prijímaná, vyznávaná a milovaná v celej pravde onej ako Spoluvykupiteľka, Prostrednica a Orodovnica.

Preto v tejto tretej zmienke o odčinení urážky vidím ukrytú aj výzvu, aby sme sa modlili za dogmatizáciu plnej pravdy o Márii. Tak bude mať naše zasvätenie sa jej Srdcu účinnejšiu exorcizujúcu silu vďaka plnému svetlu pravdy, ktoré vo svete zažiarí o Márii.

Keď sa zasväcujeme Márii, uznávame ju automaticky podľa doteraz vyhlásených dogiem ako Matku, Pannu, Nepoškvrnenú a Nanebovzatú. Ak sa jej zasväcujeme aj

ako Spoluvykupiteľke, Prostrednici všetkých milostí a Orodovnici, naše zasvätenie je v duchovnom svete anjelov silnejšie, ale zas nie tak dokonale silné, aké by mohlo

To, že pápež Ján Pavol II. pomohol aj Rusku zasvätením v osemdesiatych rokoch minulého storočia, môžeme vidieť ako zrušenie onoho prekliatia a zvolávanie Božieho požehnania a milosrdenstva na príhovor Božej Matky.

byť, keby tieto tri pravdy už boli pápežom dogmatizované.

V Modrej knihe Kňazského mariánskeho hnutia čítame tieto slová, ktoré don Gobbi prijal od Panny Márie 14. júna roku 1980: Ja som „Žena odetá slnkom“. Som v najhlbšej intimite života Trojediného Boha. Dokiaľ nebudem uznaná tam, kde ma chce mať Naj-

svätejšia Trojica, nebudem môcť dokonale vykonávať svoju moc v materskom diele spoluvykúpenia a všeobecného sprostredkovania milosti. Preto sa môj protivník pokúšal všetkými prostriedkami zatemniť poslanie vašej nebeskej Matky, kým boj medzi ním a mnou vstúpil do rozhodujúcej fázy.

Aby opanoval celý svet, zaumienil si „červený drak“ predovšetkým prenasledovať „Ženu odetú slnkom“. A had vyplúva zo svojej tlamy prúd vody na ženu, aby sa utopila a aby bola strhnutá záplavou. Čo iné je tento prúd vody, ako všetky nové teologické teórie, ktoré sa pokúšajú vašu nebeskú Matku strhnúť z miesta, na ktoré ju postavila Najsvätejšia Trojica. Tak

sa im podarilo zatemniť ma v duši, v živote a v zbožnosti mnohých mojich detí, dokonca došli tak ďaleko, že mi odopreli časť privilégií, ktorými som bola od svojho Pána ozdobená.... Deti moje, dajte sa formovať mojím mohutným pôsobením ako Matke, sprostredkovateľke milostí a Spoluvykupiteľke. Nebojte sa, lebo ja som sa utiahla do púšte vášho srdca a tam som zaujala svoje trvalé miesto. Žite v radoosti a v dôvere, lebo som vás označila znamením a došli ste teraz tak ďaleko, že máte účasť na všetkom, čo mám.“

Keď čítame list Rimanom piate kapitoly, tam sa pri hriechu prvého človeka spomína iba Adamovo meno. My vieme, že v tom prvotnom hriechu a v tom prvom človeku je zahrnutá aj Eva, i keď sa výslovne nespomína jej meno. Ona je neodmysliteľná spolupáchateľka, čiže spoluhrešiteľka. Nuž ak apoštol Pavol hovorí, že tým skôr skrze jedného človeka prichádza vykúpenie a výslovne spomína tiež iba mužské meno Ježiša ako nového Adama, tiež sa nebojme v tomto jednom človekovi vidieť ako prítomnú aj novú Evu - Máriu, ako neodmysliteľnú spoluodčiňovateľku a spoluvykupiteľku, aj keď jej meno nie je výslovne spomenuté.

Iba cez poslušnosť oboch prichádza vykúpenie a spása. Obaja, Ježiš i Mária, súhlasia so znovuzjednotením človeka skrze utrpenie kríža, čiže poslušne súhlasia s tou jednotou, ktorú pre človeka naplánoval Boh, aby bol jeho obrazom. Poslušnosťou oboch, nie iba jedného, je dané spoluvykupné za neposlušnosť, ktorá nebola neposlušnosťou iba jedného, ale dvoch, Adama a Evy. Keďže prvotný hriech spočíval v dvoch neposlušnostiach

- totiž Adama a Evy, ktoré rozdelili človeka -, je v súlade s Božou spravodlivosťou, aby výkupné spočívalo v dvoch poslušnostiach, ktoré človeka opäť zjednotili. Považovať za poskytovateľa výkupného, čiže za Vykupiteľa iba samotného Ježiša bez Márie by nebolo v súlade s Božou spravodlivosťou.

Prvé zaznamenané použitie oslovenia „Spoluvykupiteľka“ sa objavilo v 14. storočí, a to v liturgickej knihe, nájdennej u Sv. Petra v Salzburgu. Vôbec prvýkrát použil titul spoluvykupiteľka ešte ako kardinál Pietro Francesco Orsini, neskorší pápež Benedikt XIV. (1740-1758). Za pápeža sv. Pia X.-eho v rokoch 1913-1914 použili v pozitívnom zmysle výraz spoluvykupiteľka dve kongregácie spolu 3x.

Pápež Benedikt XV. v apoštolskom liste Inter sodalicia z r. 1918 napísal: „...Mária trpela a takmer zomrela so svojim trpiacim Synom. Pre spásu ľudstva sa zriekla svojich materinských práv a, do miery, ako to záviselo od nej, obetovala svojho Syna, aby uzmierila Božiu spravodlivosť; takže môžeme oprávnené povedať, že ona vykúpila ľudské pokolenie spolu s Kristom“.

Samotný výraz spoluvykupiteľka po prvýkrát verejne ako pápež použil Pius XI. v r. 1933 a potom ešte 2x. Kardinál Pacelli, budúci pápež Pius XII., oslovuje Pannu Máriu tiež týmto titulom. Pavol VI. spontánne v užšom kruhu známych pri pohľade na pietu zvolal: „Toto je obraz spoluvykupiteľky.“ Sv. Ján Pavol II. použil v katechézach a homíliách tento výraz 7x. Teda v oficiálnom učení Cirkvi bol tento výraz v minulom storočí použitý minimálne 13 krát. Za týmto mô-

žeme vidieť postupný proces zrenia plnej pravdy o Panne Márii vo viere Cirkvi, ako to badáme aj pri iných mariánskych dogmách.

Teológ B. Gherardini zdôrazňuje, že nakoľko sa titul Spoluvykupiteľka objavil spôsobom prehlásení rímskych dikastérií počas pontifikátu svätého Pia X., „od tohto dňa patrí slovo Spoluvykupiteľka k oficiálnemu slovníku Svätej Stolice.“

Francúzsky mariológ René Laurentin vo svojej štúdií Titul Spoluvykupiteľka napísal: „Používaný alebo chránený zvlášť dvomi pápežmi (Piom XI. a Jánom Pavlom II.)... tento termín si odteraz vyžaduje náš rešpekt. Bolo by prinajmenšom trúfalé, napádať jeho legitimitu“

Pre svoj dôverný a jedinečný podiel na tajomnom diele s božským Spasiteľom Panna Mária, ľudská Matka Spasiteľa, si zasluhuje titul „Spoluvykupiteľka“, ktorý doslovne znamená „Žena spolu s Vykupiteľom“.

Keď horolezci zdolajú vrchol hory, sú víťazmi a platnými zdolateľmi aj tí, ktorí zostali nižšie v táboře. Prečo upierať Márii toto spoluvíťazstvo s Kristom a nepovažovať ju za spoluzdolateľku štítu vykúpenia, len preto, že nebola na kríži viditeľne, ale iba stála pod ním?

Preto prijmi, Panna Mária, naše odprosenie za to, že ťa my ľudia neprijímame do svojho srdca ako Matku všetkých národov, Spoluvykupiteľku s Kristom, Prostrednicu všetkých milostí a našu Orodovnicu. Vypros nám milosť, aby sme ťa prijali naplno ako tú, ktorá si celá krásna v Božích očiach. Buď tak i v našich očiach prijatím celej pravdy tajomstva tvojej presvätej bytosti. Amen.

(pokračovanie v budúcom čísle)

Púť po stopách svätých matiek

Pri príležitosti 20. výročia vzniku spoločenstva „Modlitby matiek“ sme všetky pocítili túžbu a potrebu ísť do Ríma po stopách svätých matiek. Chceli sme sa stretnúť aj so Svätým Otcom Františkom v tomto mimoriadnom roku milosrdenstva.

Cesta bola náročná, lebo sme cestovali autobusmi zo všetkých krajov Slovenska. Hneď po príchode do Ríma sme chceli čím skôr vidieť Svätého Otca na námestí svätého Petra. Bola to nedela, kedy Svätý Otec požehnáva celý svet pri modlitbe Anjel Pána. Byť na tomto svätom mieste je úžasný zážitok. Práve bol aj Deň matiek.

Ďalšia radosť pre nás bola prítomnosť dona Antona Červeňa, SDB. Stále nám slúžil sväté omše a dával požehnanie. Výnimočnou udalosťou bola pre nás aj návšteva rádia Vatikán, kde sme sa stretli so slovenskými kňazmi a pracovníkmi, ktorí tu pôsobia.

V pondelok sme sa vybrali do Cascie, do baziliky svätej Rity. Je postavená na vysokej skale, na mieste, kam sa svätá Rita chodila modliť, aby nebola nikým vyrušovaná. Cestou k bazilike sme sa modlili krížovú cestu a spievali sme. Svätá Rita je veľkou sväticou (rehoľníčkou a mystičkou), ktorá pomáha v beznádejných situáciách a životných skúškach, je tiež patrónkou mäsiarov. Navštívili sme aj dom, kde žila nikým nepochopená.

Ďalší deň bol veľmi náročný. Chceli sme toho vidieť čo najviac. Naša púť pokračovala prehliadkou Ríma a baziliky Svätého Petra, prešli sme na kolenách po svätých schodoch. Pri ich vyústení sa nachádza kaplnka pápežov, nazvaná „svätyňa svätých“. Potom sme navštívili baziliku svätého Pavla za hradbami, chrám Panny Márie snežnej (Santa Maria Maggiore), kde sme mali svätú omšu. Prejsť svätými bránami, ktoré sú tento rok otvorené, bolo pre nás veľkým požehnaním. Videli sme chrám Matky ustavičnej pomoci, chrám Matky anjelov a mučeníkov. Ale nedá sa všetko vidieť za jeden deň, nehovoriac o tom, že sme v tento deň prešli spolu 17 kilometrov.

V stredu sme vstávali veľmi skoro, lebo sme mali v tento deň naplánovanú audienciu u Svätého Otca Františka. Nie je jednoduché nájsť si dobré miesto, teda byť čo najbližšie Svätému Otcovi, ale nám sa to podarilo. Boli to nezabudnuteľné chvíle, ktoré nás dojali k slzám a prajem každému, aby to zažil. Popoludní sme ešte navštívili chrám Najsvätejšej Trojice a cestou sme sa zastavili v meste Orvieto, v chráme, kde sa udial eucharistický zázrak. Videli sme aj stĺp, pri ktorom bol umučený Ježiš Kristus.

Zo svetských vecí sme ochutnali skvelú taliansku pizzu a zmrzlinu.

Cestou domov sme sa v autobuse stále modlili svätý ruženec, spievali piesne a chvály k Duchu Svätému. A v nočných hodinách naplnení radosťou, duchovnými zážitkami a pokojom v srdci sme šťastne dorazili domov.

Vďaka Ti, Bože, za všetko.

pútničky z Víťaza

ilustračná snímka: L'Osservatore Romano

Láska matiek premieňa svet

Hnutie Modlitby matiek (ďalej MM) napomáha matkám prežívať materstvo v novej radosťi a nádeji. Zakladateľkou je Veronica Williams z Anglicka. Táto, dnes už 76-ročná mama a stará mama, pocítila potrebu odovzdanejšie sa modliť za svoje deti. Spolu so svojou švagrinou Sandrou vytvorili prvú skupinku, ktorá sa špeciálne začala modliť za deti. MM sa rozšírili do celého sveta a to všetko je dielom Svätého Ducha. Veronica bola otvorená vedeniu Pána. Utvrdilo ju v tom aj Božie Slovo, ktoré hovorí: „Prestaňte plakať a utrite si slzy, všetko, čo ste urobili pre svoje deti, nezostane bez odmeny“ (porov. Jer 31,16).

Ako každý rok, aj v tomto mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva sa mamy z celého Slovenska zišli na Velkom stretnutí vo Svite, v kostole Sv. Jozefa, robotníka. Na tohtoročnom trojdni od 8. – 10. apríla 2016 sme mohli počuť svedectvá Božej milosti, ktorá sprevádza hnutie MM na Slovensku už 20 rokov. Hlavnou témou tohto víkendu bola Dôvera a odovzdanie sa nášmu Bohu Otcovi. Stretnutie bolo plné úžasných chvíľ naplnených Božou prítomnosťou. O tom, ako sa náš Boh oslávil v Hnutí MM, dosvedčujú vypočutia modlitieb matiek, ktoré sa modlia za svoje deti. Jedno zo svedectiev na stretnutí vo Svite bolo svedectvo dcéry, ktorej mamka je členkou MM. Jej dcéra Anežka vidí vypočutie modlitieb svojej mamky, pretože v situácii, v ktorej sa ocitla, nenachádzala žiadne východisko. Ako sama vyznáva, riešením jej situácie bol Ježiš Kristus, víťaz nad každou nepravosťou, nad každým

zlom. Anežka svedčila, že teraz počas svojich osobných modlitieb má radosť, keď môže svoje problémy odovzdať Ježišovi. Jedným dychom hovorí, že má radosť aj z odovzdania vlastnej radosťi. Nechce byť dvojtvárna (doslova farizejská), aby volala k Bohu iba v čase skúšok. Vníma, že Ježiš je tu pre ňu nielen v čase, keď sa jej nedarí, ale aj vtedy, keď sa jej darí, keď sa cíti požehnaná. Slzy radosťi z Božej lásky sú uzdravujúce. Cez tieto očisťujúce slzy môžeme vidieť veľkosť a milosrdenstvo nášho Boha. Iba cez ne môžeme vidieť, čo všetko On robí v našich životoch.

V sobotu sme mali možnosť zúčastniť sa svätej omše, ktorej hlavným celebrantom bol o. biskup Stanislav Stolárik. Sám povedal, že tieto stretnutia vo Svite sú pre neho veľkým povzbudením. Rád prichádza na tieto stretnutia a s hnutím MM prežil už takmer 3/4 ich pôsobenia na Slovensku. Zároveň prosil každú mamu o modlitby: „Proste za nás, aby sme boli kňazmi, ako máme byť a Vy mamy, aby ste boli, aké by ste mali byť. Modlime sa navzájom.“ Vo svojej homílii nás biskup Stolárik povzbudil, aby sme sa dali najsť nášmu Otcovi. Poznáme to každá z nás, keď sa ocitáme na rozbúrenom mori. Tým morom sú naše bolesti, ťažkosti, nepochopenia, presadzovanie vlastných plánov s našimi deťmi, s našimi rodinami. Koľko síl a snaženia vynakladáme na to, aby sa veci okolo nás uskutočňovali tak, ako chceme my. Koľko starostí nás dokáže pohltiť, prejsť až do „špiku našich kostí“. Často vidíme, ako sa na nás „valí jedna vlna za druhou“. Raz je to

naša obava o budúcnosť, strach o dieťa, keď ho musím nechať ísť vlastnou cestou, nepochopenie od najbližších, choroba, strata zamestnania. Boh nás stvoril nie na to, aby sme sa trápili, sužovali, nie aby sme podliehali zúfalstvu, nie aby sme sa cítili osamotené. Pretože presne v takej situácii sme vtedy, ak chceme veci samé naprávať. Tak ako Ježiš prichádza po mori k svojim učeníkom, tak aj nás si dokáže náš Boh nájsť. Nájde nás cez jemu vlastným spôsobom, napriek dvojmetrovým vlnám. Túži prísť k Tebe, či ku mne, sadnúť si do mojej loďky a pomáhať veslovať bezpečne a isto. Iba On nám môže naplniť našu loďku, náš život láskou, ktorá uzdravuje, ktorá je bezpodmienečná, ktorá víťazí. Dovoľme nášmu Bohu, aby bol naším osobným Spasiteľom, Ochrantom, našou Záštitou. O. biskup nám pripomenul, že tak, ako Boh prvý miloval nás, tak aj matka najprv miluje svoje dieťa. Uvedomujem si každý deň, že ja milujem Boha, lebo on prvý miloval mňa? Božie Slovo hovorí: „Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nezahynul nik, kto v neho verí, ale aby mal večný život“ (J 3,16).

Janka Pajanová, národná koordinátorka, po skončení omše odprosila za každé zranenie kňazom, ktorých sa dopustili mamy, keď sme si snažili kňaza prispôbiť na vlastnú ruku, keď sme v ňom nevideli Božieho vyvoleného. Svojou účasťou na stretnutí nás potešili mnohí kňazi. Počas celej soboty nám vysluhovali sviatosť zmierenia. Duchovný otec MM o. Marián Dragún odprosival mamy za kňa-

zov, ktorí ublížili nám, mamám. Svojim príhovorom nás povzbudil aj páter o. Michal Zamkovský.

Mamy v MM v pokore uznávame, že nie my sme tvorcami svojho života. Stretávame sa s plným vedomím, že tu nájdeme silu a odvahu do ďalších dní, ktoré nás naplnia radosťou. Sme kresťanské spoločenstvo, ktorého stredom je Ježiš Kristus. Modlime sa k Svätému Duchu, odprosujeme za naše previnenia, modlime sa za ochranu a za jednotu, ďakujeme za dar materstva, spievame chvály a povzbudzujeme sa Božím Slovom. Toto sú

prípravné chvíle na najdôležitejšie - odovzdanosť svojich detí Ježišovi. Nepredkladáme vlastné plány, predkladáme vlastné deti, rodiny, kňazov. Každá skupinka MM je ako rybárska sieť, ktorá zachraňuje aj tých, čo sa zdajú beznádejne stratení. Jedinou cestou je Ježiš, Boží Syn, ktorý je našou istotou aj v týchto neistých časoch. On túži, aby sme svoj život v danej chvíli, v danom stave, v okruhu ľudí, ktorých nám dáva, žili život v plnosti. V MM sme rôzne mamky.

Každá z nás je jedinečná, každý z nás náš Pán vtlačil do srdca

túžbu modliť sa za svoje deti. Považujeme za veľmi silný moment, kedy sme tu vo Sväte, vedené Svätým Duchom, boli duchovne spojené s ostatnými mamkami z nášho vlastného spoločenstva MM doma a vo svojom srdci sme mohli vysloviť: "Odpusť mi, Pane, keď som ranila tú-ktorú mamu zo spoločenstva a zároveň Ti, Pane, ďakujem za každú mamu, ktorú si mi dal spoznať prostredníctvom tohto spoločenstva. Ďakujem Ti, Pane, že nás takto učíš Tvojej lásky a Tvojmu odpúšťaniu."

mamy z MM Vítaz, Sabinov

snímka: Martin Magda

Na snímke Mária Magdová, ktorá 14. mája 2016 ďakovala pri sv. omši za 95 rokov života.

Kto je Pánom Tvojho srdca?

Mesiace jún, zasvätený úcte Božského Srdca Ježišovo

Po udalosti v Jeruzaleme, keď sa apoštoli za zatvorenými dverami stretli so zmŕtvychvstalým Ježišom a keď ju neskôr prerozprávali Tomášovi, ktorý s nimi nebol. Pre neho to boli iba slová, pretože apoštoli mu nemohli odovzdať osobnú skúsenosť, ktorú mali s Ježišom, mohli mu o tejto udalosti iba rozprávať. Preto Tomáš najprv neuveril, pretože aj on chcel mať túto skúsenosť. Všetci by sme chceli mať takúto skúsenosť, ale pritom žiada sa od nás iba čistá viera. Ako ľahko je uveriť v Boha, keď to, o čo prosíme, sa nám dá. Neexistovali by ateisti, či pochybujúci, keby Boh u každého urobil tento zázrak vypočúvania jeho prosieb. Ale ako ťažko je veriť a uveriť v Boha, keď napriek tomu, že úpenlivo prosíme a modlíme sa, nedostaneme to, o čo Boha žiadame. A ešte ťažšie je uveriť vo chvíľach utrpenia, keď si myslíme, že Boh je ďaleko...

Aj mne Boh pred časom nadelil dni plné utrpenia, bolesti, skúšok, prsto toho, čo človeka musí v živote stretať, pretože každý z nás si nesie svoj životný batoh, v ktorom nemá iba drahokamy radosti a šťastia, ale väčšiu časť z neho vyplní utrpenie a životné kríže. A teraz sa natíska otázka zveriť tieto svoje ťažkosti niekomu, blízkej osobe, odovzdať mu svoj batoh, položiť ho na jeho plecia, vyplakať sa manželovi, rodičom a tým si aspoň na chvíľu uľahčiť, aby oni za mňa niesli môj batoh s bolesťou. A to je veľká chyba, ktorú robíme, zabúdame, že Boh je Pánom nášho

života, on nám dáva radosti, ale aj trápenia a preto jedine Jemu máme dôverovať v každej situácii nášho života. Dokonca sme povinní zložiť svoje starosti na Pána ako nás k tomu vyzýva žalmista. Nezabúva nás to však zodpovednosti za naše skutky.

Ak trpíme a nevieme nájsť v svojom utrpení zmysel, ak si len zúfame, zlostíme sa a nenávidíme aj seba samých, zapríčiníme týmto, že duchovná sila, ktorú k nám v každom utrpení vysiela Boh, nemôže ísť ďalej k tým, ktorých chce Boh skrze naše utrpenie zachrániť.

Je ťažké ľudsky pochopiť význam

My nemáme Boha, ktorý by bol neživý v podobu nejakého slona, či draka, alebo bytosti so štyrmi rukami či nohami. My máme Boha, ktorý k nám prišiel s tlčúcim, milujúcim a živým Srdcom.

každého utrpenia. Boh si vyberá medzi ľuďmi svojich vyvolených (zväčša sú to potom svätci), ktorých mimoriadne posilní, aby vytrvali vo svojom utrpení a aby ich utrpenie prinieslo spásu mnohým dušiam. Všetci trpia, či už sú to kresťania, židia, hinduisti, budhisti či ateisti. Avšak utrpenie chápu rôzne - pre niekoho je utrpenie totálnym zlyhaním vo viere, niekoho privedie aj k svätosti.

Predstavte si situáciu, že máte choré dieťa a lekár rozhodne, že dieťa musí prejsť určitými nepríjemnými vyšetreniami a musí zostať v nemocnici. Dieťa, samozrejme, nechce zostať v nemocnici a tak sa nechce matky ani len pustiť, nechce, aby ho tam dávala. Ani matka nechce dieťa nechať v

nemocnici a vystaviť ho bolesti, ale ak neuposlúchne lekára, stav dieťaťa sa môže veľmi zhoršiť a dieťaťu už nebude pomoci. Preto aj keď nerada, uposlúchne lekára. Ale dieťa to nechápe, nahnevá sa na svoju matku, prečo ho necháva v nemocnici. Dieťa plače a matka to všetko vidí, aj hnev a bolesť svojho dieťaťa a plače spolu s ním. No napriek všetkému nemôže konať inak. A to nie kvôli tomu, žeby bola zlá a zbytočne chcela pre svoje dieťa bolesť, ale kvôli tomu, že ho nadovšetko miluje a chce ho zachrániť.

Presne tak je to aj s naším dobrotným Pánom. On nechce večnú smrť, ani večnú bolesť pre žiadne svoje dieťa. Väčšina ľudského utrpenia nepochádza od Boha, aj keď my ľudia máme tendenciu

Boha obviňovať takmer zo všetkého. Utrpenie môže pochádzať aj z nášho hriechu (alkoholizmus, gamblerstvo, promiskuita, závislosti). Naše hriechy prinášajú mnohým ľuďom aj duševné utrpenie, ale ani to na nás nezosiela Boh. Naše hriechy však môžu spôsobiť utrpenie nielen nám, ale aj iným ľuďom, zväčša našim najbližším. Naš hriech spôsobil, že trpia tí, ktorí by nemali trpieť.

V tejto situácii je najdôležitejšie, aby sme si uvedomili, odkiaľ pochádza naše utrpenie, že to nie je utrpenie od Boha a modlili sa za oslobodenie sa z takéhoto utrpenia. Aj keď sa na Boha preto hneváme, On toto utrpenie nespôsobil, On nie je vinníkom. Aj keď Božské Srdce nad takýmto utrpe-

snímka: Martin Magda

Na snímke d. o. František Stahovec 3. apríla 2016 požehnáva obrazy Božieho milosrdenstva.

ním krváca, nemôže urobiť prvý krok. To my musíme ísť za Bohom a prosiť ho o pomoc. A často naša vlastná obmedzenosť spôsobuje naše bolesti.

Panna Mária v jednom zo svojich posolstiev v Medžugorí hovorí: „Cez každé vaše utrpenie a trápenie Boh nájde pre vás cestu radosti.“ A v inom posolstve nazýva bolesť a utrpenie milosťou a darom. To len my sme slepí a naviazaní na pozemské veci a myslíme len na tento krátky pozemský život.

My nemáme Boha, ktorý by bol

neživý v podobe nejakého slona, či draka, alebo bytosti so štyrmi rukami či nohami. My máme Boha, ktorý k nám prišiel s tlčúcim, milujúcim a živým Srdcom.

Začal sa mesiac jún, ktorý je celý zasvätený úcte Božského Srdca Ježišovho. Tento mesiac nám ponúka, aby sme sa nadchli, precítili a pocítili celé tajomstvo byť ukrytí v Ježišovom Srdci. Máme zodpovednosť, aby sme ukázali našim prvoprijímajúcim deťom, mladým ľuďom, našim birmovancom túto úctu, aby sa šířila ďalej, aby rástla.

Ale nielen tým starým spôsobom, ale cez skutočné skutky nášho života. Musia vidieť, že máme pokoj v srdci, že keď sa modlíme, nielen odriekame nejaké slová, ale že modlitba tečie z nášho srdca. Aby sme zatúžili po tom, aby naše srdce bilo takým istým rytmom ako Ježišovo Srdce. Aby sme povedali spolu s apoštolom Pavlom, ktorý pred viac ako dvetisíc vyriekol ...“Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus.“

Mgr. Martina Gondová

Levoča schválila obmedzenie hazardu

Iniciatíva Zastavme hazard chce poďakovať poslancom mestského zastupiteľstva, že vypočuli hlas svojich občanov a schválili včera večer všeobecne záväzné nariadenie, ktoré obmedzuje hazard na území mesta Levoča. Mesto Levoča sa tak pridalo k mnohým mestám a obciam na Slovensku, ale aj k Prahe, Brnu, Viedni, ktoré tiež hazard na svojom území obmedzili.

Jozef Melicher uviedol: „Hlas občanov bol vypočutý. V mestskom zastupiteľstve nehlasoval nikto proti všeobecne záväznému nariadeniu. Pätnásť poslancov bolo za prijatie všeobecne záväzného nariadenia.

Dvaja sa zdržali. Ďakujem všetkým poslancom za zaujímavú diskusiu a ich vklad aj do celoštátnej diskusie o hazarde.“

„Na rokovaní sa zúčastnili desiatky dobrovoľníkov z rôznych organizácií podporujúcich obmedzenie hazardu v Levoči a rovnako aj zástupcovia hracieho priemyslu. Bola umožnená diskusia a predloženie argumentov oboch strán, ktorú uzatvorili poslanci hlasovaním. „Chcem oceniť, že priestor dostali obe strany a hlavne, že bolo umožnené vystúpiť dobrovoľníčke, ktorej otec podľahol tejto závislosti. Bola to skutočne silná skúsenosť priamo vidieť, že hazard sa nedotýka iba hráčov,

ale ako devastačne pôsobí na čím ďalej širší okruh osôb.“ dodal Anton Chromík.

Peter Beňa uviedol: „Cestou je prevencia a znižovanie dostupnosti rovnako ako pri drogách platí, že znížením dostupnosti a prevenciou znížime počet vzniku závislých.“

„Veríme, že rovnako ako v Levoči v blízkom čase dôjde k prijatiu všeobecne záväzných nariadení o obmedzení hazardu aj v Ružomberku a Galante, kde boli petície s potrebným počtom podpisom už odovzdané.“

informoval D. Moravčík, iniciatíva ZH

Spoločenský komentár

Slovensko a porucha osobnosti?

I keď to môže znieť na prvý pohľad čudne, pri pohľade na súčasný vývoj na Slovensku som si vzal na pomoc poznatky z oblasti klinickej psychológie. Snažil som sa pochopiť, prečo dochádza k reformám na Slovensku tak pomaly a niektoré pravidlá, ktoré sa priamo dotýkajú vládnych špičiek, ako posledne diskutované preukazovanie majetku, sa nemenia takmer vôbec.

Veď občania pri posledných voľbách dali jasne najavo, že sa im doterajší štýl vládnutia vôbec nepáči. V predvolebnej kampani zaznelo mnoho tém od opozície, aj tej bývalej, strany Most-Híd či Siete, napríklad o aktuálne diskutovanom zrušení stravných lístkov. Panujú obavy, že nakoniec zvíťazí zaužívané spojenectvo medzi vládou koalíciou nad v mnohých ohľadoch oprávnenou požiadavkou a stravné lístky ostanú, v papierovej alebo možno aj v elektronickej podobe, ako to minulú stredu na okraj spomenul minister financií Peter Kažimír.

Svetová zdravotnícka organizácia klasifikuje hlboko zakorenené a trvalé vzorce správania, ktorých výsledkom je nemenná odpoveď na širokú škálu osobných a sociálnych situácií ako poruchu osobnosti. Ľudia s poruchou osobnosti majú niektoré povahové vlastnosti príliš zdôraznené, iné zasa potlačené. O našich mnohých politikoch vôbec nemožno povedať, že by mali problém sa zaradiť do spoločnosti, či vytvárať medziludské vzťahy, ba práve naopak. Ľudia, ktorí svoje zakorenené, nemenné spôsoby nechcú, alebo nevedia zmeniť, stále reagujú rovnako na široký okruh situácií a výsledkom toho je, že ubližujú druhým ľuďom. Človek s poruchou osobnosti vníma svoje postoje ako normálne, i keď vedú ku konfliktom, ktoré už spôsobujú utrpenie a bolesť.

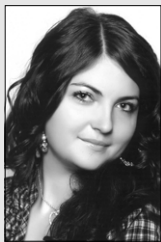
Pri opise Histrionskej poruchy osobnosti (F60.4), ktorú charakterizuje sebadramatizácia, teatrálnosť, či prehnaný prejav emócií, nápaditý vzhľad alebo chovanie, ale aj manipulácia s druhými ľuďmi, či nedostatok ohľadu na druhých, alebo stála nespokojnosť s tým ako veci vyzerajú, by sme možno tiež vedeli po sledovaní politického diania na Slovensku laicky priradiť niektoré z našich politických osobností. Výsledkom takého spôsobu správania, ktoré sa snaží získať pozornosť druhých, je to, že určitá skupina ľudí pre toto správanie trpí.

Nie je zmyslom tohto komentára obviňovať našich politikov z duševných chorôb, iba analógiou z oblasti klinickej psychológie nájsť možné riešenia. V medicíne po stanovení diagnózy nasleduje liečba.

Významnou pomocou pri liečbe človeka s poruchou osobnosti je udržiavanie a rozvíjanie stabilného vzťahu. Prenesené na politiku by to znamenalo, že súčasnej situácii by pomohlo, keby sa našiel spôsob, ako by nositelia moci mali možnosť lepšie spoznať ľudí a rodiny, akú majú kvalitu života aj vzhľadom na politický rámec, ktorý pre krajinu utvorili. Potom by sme už neboli svedkami takého javu, že politici sa po skončení svojho aktívneho života uzatvoria od okolitého sveta do víl s vysokými múrmi alebo zbalia kufre a emigrujú do zahraničia.

Histrionici sa vraj ťažko liečia aj preto, že môžu manipulačne pôsobiť na svojho terapeuta. Vraj pomáha, keď im terapeut popíše psychické príčiny ich sťažností, jasne sa vyhraní od ich správania a dotknutým zrkadlí ich konanie.

Ivo Novak rádio Lumen

Lenka Novotná

Skúškové obdobie

Prelom mája a júna sprevádza množstvo príchodov a odchodov. Nieкто prichádza z internátu, aby sa v pokoji domova mohol učiť na skúšky, nieкто, naopak, odchádza na školský výlet. Aj v prírode je to podobné. Nálety krdľov lastovičiek okolo striech signalizujú, že sa chystajú zahniezdiť. Každý si hľadá svoje miesto, prístav, kde sa bude cítiť dobre a v bezpečí. Aj keď iba na chvíľu.

Aj maturitné či štátne skúšky kráčajú ruka v ruku s hľadaním. Mladý človek prežíva veľké psychické vypätie, pretože chce zo seba vydať to najlepšie. Snaží sa zopakovať si a naučiť sa obrovské množstvo informácií, ktoré sa mu po niekoľkých dňoch začnú zlievať dokopy. Potom nastupuje pocit bezradnosti, pocit, že už naozaj nič nevie, že to nedokáže. V snahe nájsť si po škole svoje miesto v spoločnosti skúma vlastnú mieru trpezlivosti a zbiera posledné kúsky odvahy.

Už grécki filozofi veľmi často zdôrazňovali, že vzdelanie je poklad, vzácnosť, ktorá človeka obohacuje natoľko, že akákoľvek materiálna vec je preňho v porovnaní s ním úplne zbytočná. Žiaľ, vtedy ešte vôbec netušili, koľko školských potrieb, náplní do tlačiarne či výkresov dnešní študenti budú potrebovať a bez ktorých sa vôbec nezaobídu. A keď k tomu prirátate nekonečný stres, litre kávy a kilá čokolády, vzdelanie zrazu nadobúda úplne iný rozmer. A niekde medzi poznámkami z histórie a zubárskym kreslom (kvôli tej čokoláde) si študenti začínajú klásť diskutabilnú otázku: „Má to všetko vôbec zmysel?“

Aj v súčasnosti platí, že je vzdelanie vzácnosťou. Koľko vynálezov, technológií či pomocníkov do domácnosti by sme nikdy nepoznali, keby nebolo vzdelaných ľudí, ktorí ich objavili? Ako by sme v súčasnosti žili bez práčky, mobilného telefónu či počítača, pomocou ktorého sa rieši úplne všetko?

Každý, a nielen vzdelaný človek, si v spoločnosti hľadá svoje miesto. Nieкто sa stane uznávaným umelcom, nieкто je „doma“ v elektrotechnike, ďalší v architektúre, iní svoju budúcnosť vidia v pomoci chorým. Všetky veci, ktoré sme sa v škole naučili, majú svoje opodstatnenie. Nič, z čoho človek nadobudne skúsenosť, nie je zbytočné. Všetko nás posúva vpred. Možno nie míľovými, ale aspoň centimetrovými krokmi určite. Aj keď je to často veľmi náročné.

Istý múdry citát hovorí, že ak bude človek neustále porovnávať svoj život so životom ostatných, nikdy nebude skutočne šťastný. Ale, úprimne, koľkokrát si povieme, že nikdy nebudeme ako ostatní? Že nikdy neuspějeme? Že je to všetko len márna snaha, ktorá nevedie k uplatneniu? Že nie sme dosť dobrí a nič, čo urobíme, nestačí?

Pri týchto otázkach mi príde na um konštatovanie jedného z vyučujúcich na našej fakulte: „Tieto otázky nemajú hodnotu, sú to len výrazy osobného bankrotu.“ A teda, ak starí grécki filozofi považovali vzdelanie za poklad, my ho, naopak, vyhlasujeme za nedostatočné a podceňujeme sa. Všetky svoje schopnosti, talent a úsilie „zametáme pod koberec“, akoby sme ich nikdy nemali. A to všetko kvôli strachu...

Maturanti či študenti končiacich ročníkov na vysokých školách v tomto období prežívajú krušné chvíle. Ich optimizmus takmer na počkanie strieda pocit vyčerpanosti a strachu

z toho, že neuspējú. Je veľmi zložitých ich v takýchto chvíľach povzbudzovať. A ešte zložitejšie je pomôcť im. Pred skúšajúcu komisiu musia ísť sami a jedinú, na čo sa naozaj môžu spoľahnúť, sú ich vlastné vedomosti. Jediné, čím im môžeme preukázať podporu a to, že na nich myslíme, sú len slová. Avšak, aj tie si treba dobre premyslieť a študentom dať najavo, že nech by to dopadlo akokoľvek, stále budeme veriť ich schopnostiam.

Previerka trpezlivosti sa však skúškami vôbec nekončí. Hľadanie vhodného pracovného miesta tiež dokáže zabráť veľa času. V súčasnosti je veľmi ťažké nájsť prácu v odbore, ktorý študent vyštudoval, preto musí často siahnuť po aktuálnej ponuke a priučiť sa niečomu úplne novému. Aj to síce vyžaduje veľkú mieru šikovnosti a disciplíny, ale na oplátku ponúka opäť možnosť nábrať nové skúsenosti.

Nech však už skúšky dopadnú akokoľvek, netreba sa vzdávať hneď na začiatku. Nevyhlásiť osobný bankrot, keď do nás Boh vložil bohatstvo talentu. Ak sme presvedčení o tom, že sme urobili všetko potrebné na to, aby sme skúšku zvládli, postačí ju už len v modlitbe zveriť do Jeho rúk.

Ak totiž svoje starosti zložíme na niekoho silnejšieho, kto kráča po našom boku v každej situácii, vieme, že sa naňho môžeme úplne spoľahnúť a nesklame nás. Lebo nás bude viesť s láskou.

Ahoj, deti!

Posledný mesiac školy pred nami! Vonku to už vyzerá ako v lete – horúce slnečné dni, v ktorých nás sem-tam osvieži dážď alebo aj poriadna hrmavica. Určite sa tešíte, robíte si plány na prázdniny, ale teraz to ešte v škole nevzdávajte. Usilujte sa, aby vaša snaha počas celého školského roka nevyšla nazmar a aby ste so svojimi koncoročníkmi výsledkami boli spokojní vy aj vaši rodičia. ;)

Medzinárodný deň priateľov

Priateľ, aké jednoduché slovo. No úprimne. Vedeli by ste si predstaviť život bez priateľov? Každý z nás ich má. Niektori viac, niektori menej. Dôležitý však nie je ich počet, ale sila tohto puta. Veď najlepších priateľov často považujeme za súrodencov, ktorí sú v približne rovnakom veku, a preto s nimi zdieľame všetky naše pocity. Niekedy ani nemusíme rozprávať a on/ona presne vie, čo nám behá po rozume. V ťažkých chvíľach sa navzájom povzbudzujeme, tešíme sa spolu, smežeme, zažívame rôzne dobrodružstvá, no a skutočné priateľstvo je aj o ospravednení, odpúšťaní, úprimnosti, dôvere. Oslava priateľstva pripadá na 8. jún a hovorí sa mu aj Deň najlepších priateľov. Hoci u nás nie je veľmi známym dňom, prispieť k nemu môžeme práve my vyjadrením vďaky našim najlepším priateľom. :)

Viete, čo hovorí o priateľstve Biblia?

Priateľ preukazuje lásku v každom čase, v čase súženia sa z neho rodi brat. (Príslovia 17, 17)

Niektó má priateľov, čo sú mu na škodu, je však aj taký priateľ, čo sa pripúta viac než brat. (Príslovia 18, 24)

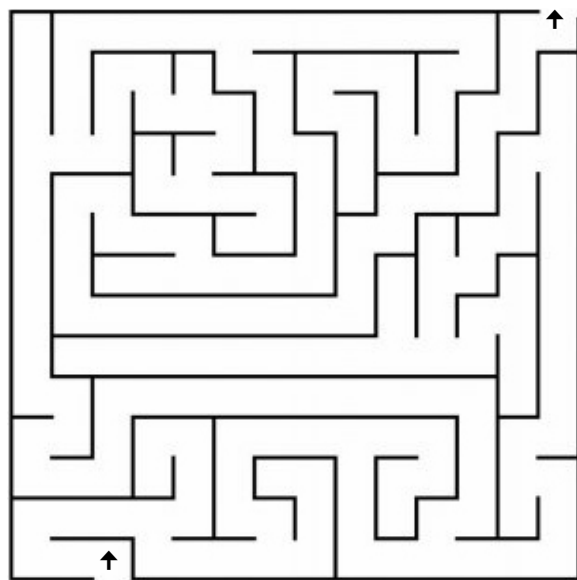
Deň OTCOV

Dnes je tento deň uznávaný v mnohých krajinách sveta a v kalendároch sa už u nás okrem Dňa matiek uvádza aj Deň otcov, ktorý pripadá na tretiu júnovú nedeľu. Tento roku je to 19. jún. Na svojich ococh určite nezabudnite! ;)

Deti, poslúchajte svojich rodičov v Pánovi, lebo tak je to spravodlivé. Čti si otca i matku, – to je prvé prikázanie s prisľúbením – aby sa ti dobre vodilo a dlho si žil na zemi. (List Efazanom 6, 1-3)

Bludisko

ÚVODNÉ MOTTO:

Múdri ľudia vedia, že pravá láska dokáže čakať.

Najlepšia a najkrajšia Božia cesta je nechať si sex až do manželstva. Je potrebné pomáhať mladým, aby žili v čistote, pokiaľ prijímajú naše rady. Ale verím, že modlitbou za nich nič nepokazíme.

Som sexuálne zvrátený?

Zdôveril sa mladík: „Mám pocit, že som pohlavne zvrátený, pretože často masturbujem. Viem, že sa nedokážu toho zbaviť.“

Keď sa deti dostanú do puberty, ich telo reaguje veľmi búrlivo. Dospievajúci jedinec v ňom začína cítiť nepokoj. U dievčaťa dôjde k menštruácii a u chlapca k polúcii – prvému samovolnému nočnému výronu semena.

Je dosť smutné, že adolescenti (dospievajúci) prežívajú toto obdobie zvyčajne sami, bez pomoci rodičov. Začínajú sa vypytovať svojich kamarátov, rovesníkov, pričom poučenia od nich sú neraz polovičaté a často veľmi zavádzajúce. Je pravda, že školy síce často poskytujú informácie o pohlavnom živote, ale nezabezpečujú

v tomto smere formáciu.

Sex sa predstavuje mladým ako prostriedok potešenia, a nie ako dar od Boha. Len veľmi málo mladých ľudí prejde pubertou s jasnou predstavou o tom, na čo je sex stvorený. Len málo mladých chápe jeho skutočnú hodnotu. Pohlavne sa im neraz prezentuje len ako niečo, čo prináša pôžitok.

Keď teda začne dochádzať k masturbácii (onánii) najmä v noci, mladí sa na ňu budú pozeráť len ako na telesnú rozkoš. Čo je na masturbácii zlé? Chlapci ale aj dievčatá začnú postupne praktizovať sebaukájanie, až sa dostanú do bodu, kedy väčšina bude masturbovať bez akejkoľvek výčitky svedomia.

Prečo je masturbácia zlá?

rubriku pripravuje
MUDr. Blažej Vaščák

Ak sa čokoľvek nepoužíva na to, na čo bolo stvorené, prestáva slúžiť svojmu účelu. Nôž nepoužívame predsa ako kladivo, ani ihlu ako kľúč! Veci používame na to, na čo boli stvorené, vymyslené alebo vytvorené.

Sex nebol stvorený Bohom ako egoistický spôsob užívania si telesnej rozkoše. Sex bol stvorený ako nádherný spôsob preukazovania si lásky medzi manželmi. Ak prestane slúžiť svojmu účelu, stráca zmysel svojej existencie.

Sebaukájanie je znakom egoizmu, sebeckého pôžitkárstva a môže byť aj znakom dosiaľ nezhojených bolestí a zranení z detstva – z pohlavného zneužívania, zo šikanovania v škole alebo z nedostatku rodičovského uznania.

Existujú obdobia – adolescencia, keď sexuálne túžby vrcholujú a k sebaukájaniu dochádza ľahko bez toho, aby bolo vyprovokované. Ale ak pokračuje s určitou frekvenciou aj v dospelosti, potom je vhodné hľadať jeho korene a riešiť to aj v pohľade na Božie prikázania.

ilustračná snímka: Martin Magda

Trampoty v manželstve

103. Vyčerpanosť sa prejavuje aj v sexuálnom živote

Vyčerpanosť je pravdepodobne najbežnejší faktor, ktorý naruša sexuálny život. K vyčerpanosti môže dôjsť v ľubovoľnom období manželstva, či už v prvých mesiacoch, po niekoľkých rokoch, keď prídu deti, alebo keď sa kariéra stane mimoriadne náročnou.

Akýkoľvek tlak, telesné alebo psychické vyčerpanie sa obvykle prejaví v našom sexuálnom živote, ktorý je jeho prvou obeťou. Zanedbávanie môže byť spočiatku ťažko postrehnuteľné, ale ak dovoľíme, aby sa z neho stal zvyk, sex sa z nášho manželstva môže veľmi ľahko úplne vytrátiť.

Boh od nás určite vyžaduje, aby sme podľa našej prirodzenosti boli pohlavnými bytosťami v tomto našom nedokonalom svete. Keď sa

počiatkové hormóny a romantika z nášho manželstva vytratia, nastúpi každodenná realita, ktorá vyžaduje náš čas, energiu a pozornosť. Už to nie sme iba „Ja a Ty“ ale „Ja a Ty plus bábätká, zamestnanie, účty, pokazená umývačka riadu atď.“

Vyčerpanosť často znamená, že to najľahšie, čo môžeme večer urobiť, je „zvaliť sa“ pred televízor a prestať komunikovať verbálne i telesne.

Neexistuje rýchla náprava. To, že si uvedomujeme nebezpečenstvo, ktoré ohrozuje náš sexuálny vzťah, je v tomto boji už polovičnou výhrou. Môžu pomôcť aj niektoré zmeny v našom životnom štýle. Je to zvláštne, ale viac cvičenia môže spôsobiť, že sme menej unavení. Väčšina z nás však cvičí len málo

alebo vôbec. Cvičenie prospieva nášmu zdraviu v každom smere (pokiaľ sa nestane posadnutosťou) a zvlášť potešenie zo sexu.

Pre iných to bude znamenať stanoviť si jasné hranice pre prácu doma. Vymedzenie času na oddych a spoločnú romantiku a najmä týždenné plánovanie manželského času (manželské rande) pomôže predísť vyčerpaniu.

Z dlhodobého hľadiska sa oplatí podstúpiť obeť napriek tomu, že sa cítime unavení, menej vyspatí než by sme chceli, alebo si myslíme, že potrebujeme. Keď to bude znamenať, že tento podstatný rozmer nášho manželstva – sexuálny život – zostane naďalej živý a aktívny.

MUDr. B. Vaščák

Charizmatická duchovná obnova s P. Manjackalom

Akciu bude hudobne sprevádzať chválové spoločenstvo Marana Tha.

Nadačný fond Credo organizuje v dňoch 8. – 10. júla duchovnú obnovu s misionárom Božieho milosrdenstva. P. James bol vyslaný pápežom Františkom do sveta, aby v tomto Svätom roku hlásal radosť z odpustenia a ukazoval cestu k zmiereniu s Bohom. Duchovné cvičenia prebehnú v Steel Aréne v Košiciach. „Sme radi, že je o účasť na akciu taký veľký záujem,“ hovorí Michaela Straková z organizačného nadačného fondu Credo s tým, že hlavná plocha pred pódium je už celá zaplnená. Na tribúnach, ktoré poskytujú tiež dobrý výhľad na pódium i premietacie plátno, zatiaľ zostáva dostatok voľných miest. Neustále sa však prihlasujú noví účastníci, do konca mája znížené vstupné. „Je nám veľkým potešením, že prijalo naše pozvanie chválové spoločenstvo Marana Tha z Prešova, ktoré bude duchovnú obnovu hudobne sprevádzať,“ pokračuje Michaela Straková.

Nadačný fond Credo organizuje obnovu vzhľadom k pozitívnym ohlasom z júlovej akcie v roku 2015 v Nitre. Duchovnej obnovy sa zúčastnilo 2600 veriacich, priniesla veľa dobrého. „Ľudia nám písali svoje poďakovania a svedectvá. To nás presvedčilo, že tieto evanjelizačné akcie majú veľký zmysel,“ povedala Michaela Straková. Duchovná obnova v Košiciach bude trojdňová, súčasťou každého dňa bude svätá omša, adorácia, chvály, príhovory otca Jamesa a modlitby za uzdravenie. Bude tiež možnosť sviatosti zmierenia a súkromnej adorácie v pripravenej adoračnej kaplnke. Stráženie detí bude zabezpečené. Registrácia prebieha na www.duchovniobnova.cz.

Obnova prebehne so súhlasom košického arcibiskupa a metropolitu Východoslovenskej provincie Mons. Bernarda Bobera. Pastoračnú záštitu nad akciou prevzala rehoľa minoritov na Slovensku. Mediálnym partnerom sú Katolícke noviny, rádio Lumen a Výveska.sk.

Nadačný fond Credo sa svojou činnosťou snaží o šírenie kresťanských hodnôt v spoločnosti. Pravidelne pripravuje evanjelizačné akcie, semináre pre manželov a verejné zbierky.

Ing. Jarmila Barboříková, marketingový manažer CREDO nadační fond, e-mail: barborikova@credonadacnifond.cz

Pozvánka

Stalo sa:

5. 5. slávili sme Nanebovstúpenie Pána, prikázaný sviatok;

7. 5. v sobotu sme boli už na 12. púti rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove; hlavným celebrantom a kazateľom bol bratislavský arcibiskup a metropolita Mons. Stanislav Zvolenský; na tejto púti v Svätom roku milosrdenstva sa zúčastnili veriaci na 4 autobusoch;

15. 5. v nedeľu na sviatok zoslania Ducha Svätého bola o 10:30 h sv. omša v Doline;

19. 5. slávili sme nový sviatok Nášho Pána Ježiša Krista, Najvyššieho a večného kňaza, ktorý je od roku 2014, stále vo štvrtok po Zoslaní Ducha Svätého;

20. 5. v piatok bola v našej farosti celodenná poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej; vo farskom kostole vo Vítaze od 10:00 do 18.00 h a vo filiálnom kostole

v Ovčí od 13:00 do 17:00 h;

26. 5. vo štvrtok sme slávili slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi (Božie telo), prikázaný sviatok; po svätej omši bola procesia vo Vítaze s Najsvätejšou Sviatosťou pri 4 oltároch a ukončená bola v kostole sv. Ondreja; v Ovčí sa uskutočnila okolo kostola;

5. 6. v nedeľu bolo v našom farskom kostole sv. Jozefa, robotníka vo Vítaze 1. sväté prijímanie detí; pri slávnostnej svätej omši o 10:30 h prijalo po prvý raz Pána Ježiša 18 detí; v Ovčí v tomto roku 1. sv. prijímanie nebolo;

Stane sa:

11. 6. v sobotu bude spoločná krstná náuka o 10:00 h na fare;

29. 6. v stredu bude prikázaný sviatok sv. Petra a Pavla, apoštolov;

30. 6. záver školského roka, ktorý deti zo Základnej a Materskej školy ukončia dakovnou svätou

omšou (Te Deum), ktorá bude vo Vítaze o 8:00 h a v Ovčí o 9:00 h;

2. 7. požehnanie peších pútnikov na odpust do Levoče v sobotu ráno o 5:00 h vo Vítaze;

3. 7. odpustová slávnosť Návštevy Panny Márie na Mariánskej hore v Levoči v mimoriadnom Svätom roku milosrdenstva; slávnostnú svätú omšu o 10:00 h celebruje J. E. arcibiskup Mario Giordana, apoštolský nuncius na Slovensku;

3. 7. bude po sv. omšiach zbierka na dobročinné diela Svätého Otca;

5. 7. v utorok je cirkevný aj štátny sviatok slovanských vierozvestov sv. Cyrila a Metoda

Ohlášky:

- **sobáš 11. júna 2016 vo Vítaze** o 15:00 h – **Peter Záhurák**, syn rodičov Františka a Františky rod. Peregrinovej, narodený v Prešove, bývajúcí v Ratvaji a **Dominika Čechová**, dcéra rodičov Štefana a Zuzany rod. Rešetárovej, narodená v Prešove, bývajúcá vo Vítaze

- **sobáš 2. júla 2016 vo Vítaze** o 15:00 h – **Miroslav Mráz**, syn rodičov Mariána a Ľubice rod. Baláčákovej, narodený v Prešove, bývajúcí v Prešove a **Bernadeta Pribulová**, dcéra rodičov Štefana a Bernadety rod. Jenčovej, narodená v Prešove, bývajúcá vo Vítaze

- **sobáš 9. júla 2016 vo Vítaze** o 15:00 h – **Václav Uličný**, syn rodičov Václava a Regíny rod. Galdunovej, narodený v Prešove, bývajúcí vo Vítaze a **Valéria Stašíková**, dcéra rodičov Jozefa a Márie rod. Lazoríkovej, narodená v Prešove, bývajúcá vo Vítaze

<http://timesofindia.indiatimes.com/>

Prehľad bohoslužieb

		Vítaz		Ovčie	
6. 6.	Pondelok				
7. 6.	Utorok	18:00	† Viktor, Štefan a Anton		
8. 6.	Streda			18:00	† Alžbeta, Helena a Mikuláš
9. 6.	Štvrtok	18:00	† Apolónia Kandrová		
10. 6.	Piatok	18:00	za ZBP rodiny Lackovej a Vyhonskej	17:00	80: Margita Jenčová Bednáriková
11. 6.	Sobota	7:00	za zosnulých členov prístrešia „M. Vyhonská“		
		15:00	sobáš: P. Zahurák - D. Čechová		
12. 6.	11. nedeľa cez rok - C	7:30	45: Anton Čech	9:00	za ZBP Michala Jenču, kňaza
		10:30	50. výročie primičnej sv. omše Pavla Čecha		
13. 6.	Pondelok				
14. 6.	Utorok	18:00	† Ján, Apolónia a Margita		
15. 6.	Streda			18:00	† Ján, Viktória a Štefan
16. 6.	Štvrtok	7:00	† Jozef, Ján, Alžbeta, Margita a Barbora		
17. 6.	Piatok	18:00	† Helena Jenčová (výročná)	17:00	† Milan a Imrich Balogovci
18. 6.	Sobota	7:00	40: Jozef Biroš ml.		
		11:00	40: Terézia Čechová		
19. 6.	12. nedeľa cez rok - C	7:30	40: Ján a Božena Štofaňákovci	9:00	za farnosť
		10:30	† Tomáš Adamkovič (výročná)		
20. 6.	Pondelok				
21. 6.	Utorok	18:00	† Žofia, Michal a Štefan		
22. 6.	Streda			18:00	55: Vincent a Terézia Kollárovci
23. 6.	Štvrtok	7:00	za ZBP rod. Novákovej, Bartoňovej a Novotnej		
24. 6.	Nar. J. Krstiteľa	18:00	† Ján Galdun	17:00	za ZBP rodiny Stanislava Kollára
25. 6.	Sobota	7:00	80: Imrich Čech		
26. 6.	13. nedeľa cez rok - C	7:30		9:00	za farnosť
		10:30	80: Ján Jenča a za rodinu		
27. 6.	Pondelok				
28. 6.	Utorok	18:00	10: Lubomír a Erika Galdunovci		
29. 6.	Sv. Peter a Pavol	7:00	† Pavol, Jozef a Monika	17:00	† František a Helena Čigarskí
		18:00	za farnosť		
30. 6.	Štvrtok	8:00	Te Deum - † Ján a Anna Galdunovci	9:00	Te Deum, za žiakov a učiteľov ZŠ a MŠ vo farnosti
1. 7.	Piatok	18:00	40: Adriana Pacovská a za jej rodinu	17:00	za ZBP Veroniky Kráľovej a jej rodiny
2. 7.	Návšteva Panny Márie	7:00	† Mária Birošová rod. Krehliková	17:00	za živých a mŕtvych členov RB
		15:00	sobáš: M. Mráz - B. Pribulová		
3. 7.	14. nedeľa cez rok - C	7:30	za farnosť	9:00	† Miroslav Kráľ
		10:30	† Viktor, kňaz, Štefan a Anna		
4. 7.	Pondelok				
5. 7.	Sv. Cyril a Metod	7:30		9:00	
		10:30	† Anna Jenčová (výročná)		
6. 7.	Streda			18:00	† Štefan a Mária Kráľovci
7. 7.	Štvrtok	7:00	za ZBP rodiny Anny Čechovej		
8. 7.	Piatok	18:00	† Ján a Mária Halkovci a Štefan Biroš	17:00	† Štefan a Apolónia Hudákovci
9. 7.	Sobota	7:00	† Ján a Mária Miženkovci		
		15:00	sobáš: V. Uličný - V. Stašíková		
10. 7.	15. nedeľa cez rok - C	7:30	25: bohuznámi manželia	9:00	† Štefan a Margita Baranovci
		10:30	za farnosť		

1. máj 2016 - odpust sv. Jozefa, robotníka

Slávnostný kazateľ
PhDr. Imrich Degro, PhD

7. máj 2016 - 12. púť rádia Lumen do Sanktuária Božieho milosrdenstva v Krakove

